

Den Europæiske Unions Tidende

C 297

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

52. årgang
5. december 2009Informationsnummer

Indhold

Side

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER

Domstolen

2009/C 297/01	Orientering om forelæggelse af præjudicielle spørgsmål fra de nationale retter	1
2009/C 297/02	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 282 af 21.11.2009	6

V Udtalelser

RETLIGE PROCEDURER

Domstolen

2009/C 297/03	Sag C-35/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. oktober 2009 — Grundstücksgemeinschaft Busley og Cibrian Fernandez mod Finanzamt Stuttgart-Körperschaften (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Baden-Württemberg — Tyskland) (Frie kapitalbevægelser — fast ejendom — indkomstskat — mulighed for at fradrage negative lejeindtægter i en skattepligtig persons skattepligtige indkomst — anvendelse af degressiv afskrivning på anskaffelses- eller opførelsesomkostningerne — gunstigere skattemæssig behandling forbeholdt fast ejendom beliggende på indenlandsk område)	7
---------------	--	---

DA

Pris:
3 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

2009/C 297/04	Sag C-101/08: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. oktober 2009 — Audiolux SA, BIP Investment Partners SA, Jean-Paul Felten, Joseph Weyland, Luxiprivilège SA, Foyer SA, Investas ASBL, Claudie Stein-Lambert, Christiane Worre-Lambert, Baron Antoine De Schorlemer, Jacques Funck og Jean Petitdidier mod Groupe Bruxelles Lambert SA (GBL), RTL Group, Juan Abello Gallo, Didier Bellens, André Desmarais, Gérald Frère, Jocelyn Lefebvre, Onno Ruding, Gilles Samyn, Martin Taylor, Bertelsmann AG, Siegfried Luther, Thomas Middelhoff, Ewald Wagenbach, Rolf Schmidt-Holz, Erich Schumann, WAZ Finanzierungs-GmbH og Westdeutsche Allgemeine Zeitungsverlagsgesellschaft E. Brost & J. Funke GmbH & Co (WAZ) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Luxembourg) (Direktiv 77/91/EØF, 79/279/EØF og 2004/25/EF — generelt princip i fællesskabsretten om beskyttelse af mindretalsaktionærer — findes ikke — selskabsret — overtagelse af kontrollen — obligatorisk tilbud — henstilling 77/534/EØF — adfærdskodeks)	7
2009/C 297/05	Sag C-116/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. oktober 2009 — C. Meerts mod Proost NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België, Belgien) (Direktiv 96/34/EF — rammeaftalen vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS — fortolkning af § 2, stk. 6 og 7 — forældreorlov bevilget i form af nedsat arbejdstid — opsigelse af en arbejdstager inden forældreorlovperiodens udløb uden at respektere det ved lov fastsatte opsigelsesvarsel — beregning af godtgørelse)	8
2009/C 297/06	Sag C-138/08: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. oktober 2009 — Hochtief AG og Linde-Kca-Dresden GmbH mod Közbeszerzésék Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Ítéltábla — Republikken Ungarn) (Fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbud indledt efter ikrafttrædelsen af direktiv 2004/18/EF, men før udløbet af fristen for direktivets gennemførelse — udbud efter forhandling med forudgående udbudsbekendtgørelse — forpligtelse til at anerkende et minimumsantal af egnede ansøgere — forpligtelse til at sikre en reel konkurrence)	9
2009/C 297/07	Sag C-196/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. oktober 2009 — Acoset SpA mod Conferenza Sindaci e Presidenza Prov. Reg. ATO Idrico Ragusa, Comune di Comiso (RG), Comune di Modica (RG), Provincia Regionale di Ragusa, Comune di Acate (RG), Comune di Chiaramonte Gulfi (RG), Comune di Giarratana (RG), Comune di Ispica (RG), Comune di Monterosso Almo (RG), Comune di Pozzallo (RG), Comune di Ragusa, Comune di Vittoria (RG), Comune di Santa Croce Camerina (RG) og Comune di Scicli (RG) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Italien) (Artikel 43 EF, 49 EF og 86 EF — indgåelse af offentlige kontrakter — tildeling af kontrakt vedrørende vandforsyning til et halvoffentligt selskab — udbudsprocedure — udpegelse af privat partner, der skal levere tjenesteydelsen — tildeling uden for rammerne af reglerne om indgåelse af offentlige aftaler)	9
2009/C 297/08	Sag C-232/08: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 15. oktober 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene (Traktatbrud — forordning (EF) nr. 850/1998 — artikel 29, stk. 2 — restriktioner for fiskeriet efter rødspætte — fiskerfartøjers maksimale maskineffekt — forordning (EØF) nr. 2847/93 — artikel 2, stk. 1 — forordning (EF) nr. 2371/2002 — artikel 23 — kontrol og gennemførelse af reglerne)	10
2009/C 297/09	Sag C-242/08: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. oktober 2009 — Swiss Re Germany Holding GmbH mod Finanzamt München für Körperschaften (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Sjette momsdirektiv — artikel 9, stk. 2, litra e), femte led, og artikel 13, punkt B, litra a) og c), samt artikel 13, punkt B, litra d), nr. 2) og 3) — begreberne forsikrings- og genforsikringstransaktioner — afståelse mod vederlag af en portefølje af livsgenforsikringskontrakter til en person hjemmehørende i et tredjeland — fastsættelse af stedet for denne afståelse — fritagelser)	10

2009/C 297/10	Sag C-255/08: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. oktober 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene (Traktatbrud — direktiv 85/337/EØF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — fastlæggelse af tærskelværdier — projektets omfang — ufuldstændig gennemførelse)	11
2009/C 297/11	Forenede sager C-261/08 og C-348/08: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. oktober 2009 — María Julia Zurita García (sag C-261/08) og Aurelio Choque Cabrera (sag C-348/08) mod Delegado del Gobierno en la Región de Murcia (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Murcia — Spanien) (Visa, asyl og indvandring — foranstaltninger vedrørende passage af de ydre grænser — artikel 62, nr. 1), og artikel 62, nr. 2), litra a), EF — konventionen om gennemførelse af Schengenafspraken — artikel 6b og 23 — forordning (EF) nr. 562/2006 — artikel 5, 11 og 13 — formodning vedrørende opholdets varighed — tredjelandsstatsborgere, som opholder sig ulovligt på en medlemsstats område — national lovgivning som afhængigt af omstændighederne tillader, at der pålægges en bøde, eller at der sker udvisning)	12
2009/C 297/12	Sag C-263/08: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. oktober 2009 — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening mod Stockholms kommun genom dess marknämnd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige) (Direktiv 85/337/EØF — offentlighedens deltagelse i beslutningsprocesser på miljøområdet — ret til domstolsprøvelse af afgørelser om tilladelse til projekter, der kan få væsentlig indvirkning på miljøet)	12
2009/C 297/13	Sag C-275/08: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. oktober 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — direktiv 93/36/EØF — offentlige indkøb — indkøb af et softwareprogram til brug for indregistrering af motorkøretøjer — forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse)	13
2009/C 297/14	Sag C-301/08: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. oktober 2009 — Irène Bogiatzi, gift Ventouras mod Deutscher Luftpool, Société Luxair, société luxembourgeoise de navigation aérienne SA, De Europæiske Fællesskaber, Grand-Duché de Luxembourg og Foyer Assurances SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation, Luxembourg) (Transportpolitik — forordning (EF) nr. 2027/97 — Warszawakonventionen — luftfartsselskabers erstatningsansvar i tilfælde af ulykker — frist for anlægelse af et erstatningssøgsmål for lidt skade)	13
2009/C 297/15	Sag C-324/08: Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. oktober 2009 — Makro Zelfbedieningsgroot-handel C.V., Metro Cash & Carry B.V., Remo Zaandam B.V. mod Diesel S.P.A. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene) (Direktiv 89/104/EØF — varemærkeret — konsumtion af varemærkeindehaverens rettigheder — tredjemands markedsføring af varer inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — stiltiende samtykke — betingelser)	14
2009/C 297/16	Sag C-425/08: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. oktober 2009 — Enviro Tech (Europe) Ltd mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État (Belgien)) (Miljø og forbrugerbeskyttelse — klassificering, emballering og etikettering af stoffet N-probylbromid som et farligt stof — direktiv 2004/73/EF — direktiv 67/548/EØF — gennemførelsespligt)	14
2009/C 297/17	Sag C-438/08: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. oktober 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — etableringsfrihed — direktiv 96/96/EF — nationale bestemmelser — restriktive betingelser for adgang til at udøve bilsynsvirksomhed — artikel 45 EF — virksomhed forbundet med udøvelse af offentlig myndighed — trafik-sikkerhed — proportionalitet)	15

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 297/18	Sag C-449/08: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 22. oktober 2009 — G. Elbertsen mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederlandene) (Fælles landbrugspolitik — integreret system for forvaltning af og kontrol med visse støtteordninger — forordning (EF) nr. 1782/2003 — enkeltbetalingsordning — fastsættelse af referencebeløbet — landbrugere, der befinder sig i en særlig situation — national reserve)	15
2009/C 297/19	Sag C-30/09: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. oktober 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — direktiv 96/82/EF — artikel 11 — eksterne beredskabsplaner)	16
2009/C 297/20	Sag C-181/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski gradski sad (Bulgarien) den 19. maj 2009 — Canon Kabushiki Kaisha mod IPN Bulgaria OOD	16
2009/C 297/21	Sag C-328/09: Sag anlagt den 14. august 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Estland	17
2009/C 297/22	Sag C-358/09 P: Appel iværksat den 7. september 2009 af DSV Road NV til prøvelse af dom afsagt den 8. juli 2009 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-219/07, DSV Road NV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	17
2009/C 297/23	Sag C-360/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Bonn (Tyskland) den 9. september 2009 — Pfeiderer AG mod Bundeskartellamt	18
2009/C 297/24	Sag C-367/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 8. september 2009 — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau mod SGS Belgium NV, Firme Derwa NV og Centraal Beheer Achmea NV	18
2009/C 297/25	Sag C-375/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Republikken Polen) den 23. september 2009 — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mod Tele2 Polska Spółka sp. z o.o., nu Netia S.A.	19
2009/C 297/26	Sag C-382/09: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāts (Republikken Letland) den 28. september 2009 — SIA Stils Met mod Valsts ieņēmumu dienests	19

Retten i Første Instans

2009/C 297/27	Sag T-339/07: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 28. oktober 2009 — Juwel Aquarium mod KHIM — Potschak (Panorama) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket Panorama — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), og artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra c), og artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009))	20
---------------	--	----

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 297/28	Sag T-80/08: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 28. oktober 2009 — CureVac mod KHIM (EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-ordmærket RNAiFect — ældre EF-ordmærke RNaActive — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))	20
2009/C 297/29	Sag T-137/08: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 28. oktober 2009 — BCS mod KHIM — Deere (Kombination af farverne grøn og gul) (EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-varemærke, der består af en kombination af farverne grøn og gul — absolut registreringshindring — fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, og artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 3, og artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009) — relativ registreringshindring — ikke-registreret ældre nationalt varemærke, der består af en kombination af farverne grøn og gul — artikel 8, stk. 4, og artikel 52, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009) — begrundelsespligt — artikel 73 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 75 i forordning nr. 207/2009))	21
2009/C 297/30	Sag T-307/08: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. oktober 2009 — Aldi Einkauf mod KHIM — Goya Importaciones y Distribuciones (4 OUT Living) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket 4 OUT Living — ældre nationalt figurmærke Living & Co — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))	21
2009/C 297/31	Sag T-120/09: Sag anlagt den 27. marts 2009 — Phoenix-Reisen og DRV mod Kommissionen	21
2009/C 297/32	Sag T-369/09: Sag anlagt den 22. september 2009 — Sociedade Quinta do Portal mod KHIM — Vallegre — Vinhos do Porto (PORTO ALLEGRE)	22
2009/C 297/33	Sag T-381/09: Sag anlagt den 25. september 2009 — RWE Transgas mod Kommissionen	22
2009/C 297/34	Sag T-382/09: Sag anlagt den 30. september 2009 — ERGO Versicherungsgruppe AG mod KHIM — DeguDent (ERGO)	23
2009/C 297/35	Sag T-384/09: Sag anlagt den 1. oktober 2009 — SKW Stahl-Metallurgie Holding und SKW Stahl-Metallurgie mod Kommissionen	23
2009/C 297/36	Sag T-391/09: Sag anlagt den 5. oktober 2009 — Evonik Degussa og AlzChem Hart mod Kommissionen	24
2009/C 297/37	Sag T-392/09: Sag anlagt den 2. oktober 2009 — 1. garantovaná mod Kommissionen	25
2009/C 297/38	Sag T-393/09: Sag anlagt den 2. oktober 2009 — NEC Display Solutions Europe mod KHIM — Nokia (NaViKey)	26
2009/C 297/39	Sag T-394/09: Sag anlagt den 5. oktober 2009 — General Bearing mod KHIM (GENERAL BEARING CORPORATION)	26
2009/C 297/40	Sag T-395/09: Sag anlagt den 6. oktober 2009 — Arques Industries mod Kommissionen	27

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 297/41	Sag T-396/09: Sag anlagt den 6. oktober 2009 — Vereniging Milieudefensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht mod Kommissionen	28
2009/C 297/42	Sag T-397/09: Sag anlagt den 6. oktober 2009 — Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Lüneburg mod KHIM (et figurmærke, der gengiver et våbenskjold)	29
2009/C 297/43	Sag T-400/09: Sag anlagt den 6. oktober 2009 — ECKA Granulate og non ferrum Metallpulver mod Kommissionen	29
2009/C 297/44	Sag T-401/09: Sag anlagt den 5. oktober 2009 — Marcuccio mod De Europæiske Fællesskabers Domstol	30
2009/C 297/45	Sag T-402/09 P: Appel iværksat den 7. oktober 2009 af Luigi Marcuccio til prøvelse af kendelse afsagt den 20. juli 2009 af Personaleretten i sag F-86/07, Marcuccio mod Kommissionen	30
2009/C 297/46	Sag T-403/09: Sag anlagt den 7. oktober 2009 — Tecnoprocess mod Europa-Kommissionens delegation i Marokko m.fl.	31
2009/C 297/47	Sag T-404/09: Sag anlagt den 9. oktober 2009 — Deutsche Bahn mod KHIM (kombination af farverne grå og rød)	31
2009/C 297/48	Sag T-405/09: Sag anlagt den 9. oktober 2009 — Deutsche Bahn mod KHIM (kombination af farverne grå og rød)	32
2009/C 297/49	Sag T-415/09: Sag anlagt den 14. oktober 2009 — New Yorker SHK Jeans mod KHIM — Vallis K — Vallis A (FISHBONE)	32
2009/C 297/50	Sag T-417/09: Sag anlagt den 16. oktober 2009 — Poslovni Sistem Mercator mod KHIM — Mercator Multihull (MERCATOR STUDIOS)	33
2009/C 297/51	Sag T-422/09: Sag anlagt den 19. oktober 2009 — São Paulo Alpargatas mod KHIM — Fischer (BAHIANAS LAS ORIGINALES)	33

Retten for EU-Personalesager

2009/C 297/52	Sag F-16/08: Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 10. september 2009 — Behmer mod Europa-Parlamentet (Personalesag — proceduren for tildeling af meritpoint i Europa-Parlamentet — tilsidesættelse af begrundelsespligten — begrundelse fremlagt under sagen)	35
2009/C 297/53	Sag F-29/08: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 7. oktober 2009 — Y mod Kommissionen (Kontraktansatte — afskedigelse på grund af klar uegnethed — utilstrækkelig tjenstlig adfærd)	35

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

DOMSTOLEN

Nærværende tekst erstatter efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse den orientering, der er offentliggjort i EUT C 143 af 11. juni 2005, s. 1, og supplementet hertil, som er offentliggjort i EUT C 64 af 8. marts 2008.

ORIENTERING OM FORELÆGGELSE

af præjudicielle spørgsmål fra de nationale retter

(2009/C 297/01)

I. Almindelige bestemmelser

1. Ordningen med præjudiciel forelæggelse er en grundlæggende mekanisme i unionsretten, der har til formål at give de nationale retter mulighed for at sikre en ensartet fortolkning og anvendelse af denne ret i samtlige medlemsstater.
2. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål om fortolkningen af unionsretten og om gyldigheden af retsakter vedtaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer. Domstolen er tildelt denne almindelige kompetence ved artikel 19, stk. 3, litra b), i traktaten om Den Europæiske Union (EUT 2008 C 115, s. 13, herefter »TEU«) og artikel 267 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (EUT 2008 C 115, s. 47, herefter »TEUF«).
3. I henhold til artikel 256, stk. 3, TEUF har Retten kompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål, som forelægges den i medfør af artikel 267, inden for særlige områder fastlagt i statuten. Da der ikke er indføjet bestemmelser herom i statuten, har Domstolen fortsat enekompetence til at afgøre præjudicielle spørgsmål.
4. Uanset at artikel 267 TEUF tillægger Domstolen en generel kompetence, indeholder adskillige bestemmelser imidlertid undtagelser fra eller begrænsninger i denne kompetence. Det drejer sig navnlig om artikel 275 og 276 TEUF samt artikel 10 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser til Lissabontraktaten (EUT 2008 C 115, s. 322).
5. Da den præjudicielle procedure er baseret på et samarbejde mellem Domstolen og de national retter, er det med henblik på at sikre en effektiv procedure formålstjenligt at give de nationale retter følgende oplysninger.
6. Formålet med disse praktiske oplysninger, der ikke er bindende, er at give de nationale retter en orientering om, hvornår der skal foretages en præjudiciel forelæggelse, og i givet fald at bistå dem med at formulere og præsentere spørgsmålene, der forelægges Domstolen.

Domstolens opgave inden for rammerne af den præjudicielle procedure

7. Domstolens opgave inden for rammerne af den præjudicielle procedure er at fortolke unionsretten eller træffe afgørelse om dens gyldighed, men ikke at anvende denne ret på de faktiske omstændigheder, der gav anledning til hovedsagen, hvilken opgave tilkommer den nationale ret. Det tilkommer hverken Domstolen at udtale sig om faktiske spørgsmål, der rejses i tvisten i hovedsagen, eller at tage stilling til forskellige opfattelser om fortolkningen eller anvendelsen af nationale retsregler.

8. Domstolen udtaler sig om fortolkningen eller gyldigheden af unionsretten, idet den søger at give en besvarelse, der er nyttig for afgørelsen af tvisten, men det er den nationale ret, der skal drage konsekvenserne heraf, i givet fald ved at undlade at anvende den pågældende nationale regel.

Beslutningen om at forelægge Domstolen et spørgsmål

Hvem stiller spørgsmålet?

9. I medfør af artikel 267 TEUF kan enhver ret i en medlemsstat i princippet, for så vidt den skal træffe afgørelse i en sag, der fører til en retlig afgørelse, forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål ⁽¹⁾. Domstolen fortolker begrebet »ret« som et selvstændigt unionsretligt begreb.

10. Det er udelukkende den nationale ret, der afgør, om et præjudicielt spørgsmål skal forelægges Domstolen, uanset om parterne har anmodet herom eller ej.

Forelæggelse af et fortolkningsspørgsmål

11. Enhver ret er **beføjet** til at stille Domstolen et spørgsmål om fortolkningen af en unionsretlig regel, såfremt den finder det nødvendigt for at afgøre en verserende sag.

12. En ret, hvis afgørelser ifølge national ret ikke kan appelleres, er imidlertid **principielt pligtig** at indbringe et sådant spørgsmål for Domstolen, medmindre der allerede foreligger retspraksis på området (og en eventuel ny sammenhæng ikke rejser reel tvivl med hensyn til muligheden for at anvende denne retspraksis), eller det helt klart fremgår, hvorledes den pågældende retsregel skal fortolkes.

13. En ret, hvis afgørelser kan appelleres, kan således, navnlig når den finder at være tilstrækkelig oplyst gennem Domstolens praksis, selv træffe afgørelse om den korrekte fortolkning af unionsretten og dens anvendelse i den faktiske situation, den har fastlagt. Imidlertid kan en præjudiciel forelæggelse på det rigtige stadium af sagen vise sig at være særlig nyttig, når der er tale om et nyt fortolkningsspørgsmål, der er af almen interesse for unionsrettens ensartede anvendelse i alle medlemsstaterne, eller det ikke ser ud til, at gældende retspraksis kan anvendes på nye faktiske omstændigheder.

14. Det påhviler den nationale ret at angive, i hvilken henseende den fortolkning, der anmodes om, er nødvendig, før den afsiger sin dom.

⁽¹⁾ I overensstemmelse med artikel 10, stk. 1-3, i protokol nr. 36 forbliver beføjelserne for Den Europæiske Unions Domstol vedrørende retsakter på området for politisamarbejde og retligt samarbejde i straffesager vedtaget inden Lissabontraktatens ikrafttrædelse og ikke senere ændret (EUT 2007 C 306, s. 1) i henhold til TEU's afsnit VI de samme i en periode på højst fem år efter datoen for Lissabontraktatens ikrafttrædelse (den 1.12.2009). I denne periode tilkommer det alene retterne i de medlemsstater, der har accepteret Domstolens kompetence, at gøre sådanne retsakter til genstand for en præjudiciel forelæggelse, således at hver medlemsstat bestemmer, om kompetencen til at indbringe en sag for Domstolen tilkommer alle medlemsstatens retter eller alene de retter, der træffer afgørelse som sidste instans.

Forelæggelse af spørgsmål om gyldigheden

15. Selv om de nationale retter kan forkaste de anbringender om ugyldighed, som parterne har påberåbt sig, er Domstolen enekompetent til at erklære en retsakt udstedt af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer ugyldige.

16. Enhver national ret **skal** således forelægge et spørgsmål for Domstolen, når den er i tvivl om gyldigheden af en sådan retsakt, idet den skal angive, hvorfor retsaktens efter rettens opfattelse kan være behæftet med ugyldighed.

17. Den nationale ret kan dog, såfremt den nærer alvorlig tvivl om gyldigheden af en retsakt udstedt af Unionens institutioner, organer, kontorer eller agenturer, som danner grundlag for en national retsakt, undtagelsesvis midlertidigt udsætte anvendelsen af denne retsakt eller træffe enhver anden foreløbig forholdsregel i relation hertil. Den har i så fald pligt til at forelægge spørgsmålet om retsaktens gyldighed for Domstolen, idet den skal angive, hvorfor retsaktens efter rettens opfattelse ikke er gyldig.

Tidspunktet for forelæggelse af et præjudicielt spørgsmål

18. Den nationale ret kan forelægge Domstolen et præjudicielt spørgsmål, når den konstaterer, at en besvarelse af spørgsmål om fortolkning eller gyldighed er nødvendig for dens afgørelse; det er denne, der er bedst i stand til at kunne bedømme, på hvilket stadium i sagen der er anledning til at forelægge et sådant spørgsmål.

19. Det er imidlertid ønskeligt, at beslutningen om at forelægge et præjudicielt spørgsmål først træffes på et stadium i sagen, hvor den forelæggende ret kan fastlægge den faktiske og retlige ramme for problemstillingen således, at Domstolen råder over alle de oplysninger, der er nødvendige for i givet fald at kunne efterprøve, om unionsretten finder anvendelse på tvisten i hovedsagen. Det kan også vise sig at være i den gode retsplejes interesse, at det præjudicielle spørgsmål stilles efter en kontradiktorisk retsforhandling.

Formen for den præjudicielle forelæggelse

20. Den afgørelse, hvorved den nationale ret forelægger Domstolen et præjudicielt spørgsmål, kan have en hvilken som helst form, som i henhold til national ret er tilladt for afgørelser af processuelle spørgsmål. Det skal imidlertid erindres, at det er dette dokument, der udgør grundlaget for sagen ved Domstolen, og at denne må råde over oplysninger, der gør det muligt for den at give den nationale ret en nyttig besvarelse. Hertil kommer, at det kun er anmodningen om en præjudiciel afgørelse, der notificeres for de interesserede, der er berettigede til at afgive indlæg til Domstolen – bl.a. medlemsstaterne og institutionerne – og som bliver oversat.

21. Det forhold, at det er nødvendigt at oversætte anmodningen, tilsiger en enkel, klar og præcis affattelse uden overflødige oplysninger.

22. En tekst på ikke mere end ca. 10 sider er ofte tilstrækkelig til, at rammerne for en præjudiciel anmodning kan beskrives på en hensigtsmæssig måde. Samtidig med at afgørelsen om forelæggelse skal være kortfattet, skal den imidlertid være tilstrækkelig komplet og indeholde samtlige relevante oplysninger for, at Domstolen og de interesserede, der er berettigede til at afgive indlæg, kan forstå de faktiske og retlige rammer for hovedsagen. Afgørelsen om forelæggelse skal navnlig:

- indeholde en kort redegørelse for tvistens genstand samt for de relevante faktiske omstændigheder, som de er blevet fastlagt, eller i det mindste forklare de faktiske antagelser, som det præjudicielle spørgsmål er baseret på,
- gengive indholdet af de nationale bestemmelser, der kan finde anvendelse, og i givet fald identificere den relevante nationale retspraksis, idet der i alle tilfælde angives præcise henvisninger (eksempelvis side i en lovtidende eller i den angivne domssamling, eventuelt med en internetadresse),

- så præcist som muligt angive de bestemmelser i unionsretten, der er relevante i den pågældende sag,
- redegøre for grundene, der har fået den forelæggende ret til at stille spørgsmål ved fortolkningen eller gyldigheden af visse bestemmelser i unionsretten samt den forbindelse, retten ser mellem disse bestemmelser og den nationale lovgivning, der finder anvendelse på tvisten i hovedsagen,
- i givet fald indeholde en sammenfatning af de væsentligste relevante argumenter, der er fremført af parterne i hovedsagen.

Med henblik på at lette læsningen af forelæggelsesafgørelsen og muligheden for at henvise hertil er det nyttigt, at de forskellige punkter eller afsnit nummereres.

23. Endelig kan den forelæggende ret, hvis den finder dette muligt, kortfattet angive sin opfattelse vedrørende besvarelsen af de præjudicielle spørgsmål.

24. Selve det eller de præjudicielle spørgsmål skal findes i en særskilt og klart identificeret del af forelæggelsesafgørelsen, sædvanligvis dennes indledning eller afslutning. Spørgsmålene skal kunne forstås uden at henvise til fremstillingen af begrundelsen for anmodningen, der dog angiver den sammenhæng, der er nødvendig for, at der kan foretages en fyldestgørende bedømmelse.

Den præjudicielle forelæggelses virkninger for den nationale procedure

25. Forelæggelse af et præjudicielt spørgsmål for Domstolen medfører, at sagen for den forelæggende ret udsættes, indtil Domstolen har truffet afgørelse.

26. Den nationale ret forbliver imidlertid kompetent til at træffe beskyttelsesforanstaltninger, navnlig inden for rammerne af en bedømmelse af gyldighed (jf. punkt 17 ovenfor).

Sagsomkostninger og fri proces

27. Behandlingen af præjudicielle sager for Domstolen er gratis, og Domstolen træffer ikke afgørelse om parternes omkostninger i hovedsagen; det tilkommer den nationale ret at træffe afgørelse herom.

28. Såfremt en part ikke råder over tilstrækkelige midler, og for så vidt som de nationale regler indeholder hjemmel hertil, kan den forelæggende ret yde denne part fri proces til dækning af omkostningerne, navnlig til den repræsentation, som parten har brug for ved Domstolen. Domstolen kan også selv yde fri proces i tilfælde, hvor parten ikke allerede har fri proces efter nationale regler, eller i det omfang fri proces efter de nationale regler ikke eller kun delvist dækker omkostningerne ved sagen for Domstolen.

Korrespondance mellem den nationale ret og Domstolen

29. Forelæggelsesafgørelsen og de relevante dokumenter (navnlig sagens akter, eventuelt i kopi) skal sendes direkte til Domstolen af den nationale ret ved rekommanderet forsendelse (stilet til »Grefte de la Cour de justice, L-2925 Luxembourg«, telefon +352 4303-1).

30. Domstolens justitssekretær er i kontakt med den nationale ret, indtil afgørelsen afsiges, idet han løbende tilstiller retten genparter af processkrifterne.

31. Domstolen fremsender også sin afgørelse til den forelæggende ret. Domstolen vil sætte pris på, hvis den nationale ret oplyser, hvordan denne afgørelse vil blive anvendt i hovedsagen, og i givet fald fremsender sin endelige afgørelse til Domstolen.

II. Den præjudicielle hasteprocedure

32. Dette afsnit indeholder en række praktiske oplysninger vedrørende den præjudicielle hasteprocedure, der finder anvendelse på forelæggelser vedrørende området frihed, sikkerhed og retfærdighed. Denne procedure er reguleret i artikel 23a i protokol nr. 3 vedrørende statuten for Den Europæiske Unions Domstol (EUT 2008 C 115, s. 210) og artikel 104b i Domstolens procesreglement. Ud over muligheden for at begære denne procedure anvendt er der tillige mulighed for at anmode om iværksættelse af den fremskyndede procedure under de betingelser, der er angivet i artikel 23b i ovennævnte protokol og i procesreglementets artikel 104b.

Betingelserne for at anvende den præjudicielle hasteprocedure

33. Den præjudicielle hasteprocedure kan kun anvendes inden for de områder, der er omfattet af afsnit V i EUF-traktatens tredje del om området frihed, sikkerhed og retfærdighed.

34. Beslutning om iværksættelse af denne procedure træffes af Domstolen. Som udgangspunkt træffes en sådan beslutning kun efter begrundet anmodning fra den forelæggende ret. Domstolen kan undtagelsesvis af egen drift beslutte at undergive en forelæggelse den præjudicielle hasteprocedure, hvis dette forekommer påkrævet.

35. Med den præjudicielle hasteprocedure forenkles de forskellige trin i proceduren for Domstolen. Anvendelsen af hasteproceduren indebærer imidlertid en stor belastning for Domstolen samt for parterne og øvrige procesdeltagere, navnlig medlemsstaterne.

36. Der bør derfor kun anmodes om anvendelse af denne procedure under omstændigheder, hvor det er absolut nødvendigt, at Domstolen træffer afgørelse vedrørende forelæggelsen snarest muligt. Bl.a. på grund af at unionsreglerne vedrørende området fred, sikkerhed og retfærdighed er meget forskelligartede og under stadig udvikling, er det ikke muligt her at foretage en udtømmende opregning af sådanne omstændigheder, men en national ret vil eksempelvis kunne overveje at anmode om, at den præjudicielle hasteprocedure anvendes i følgende situationer: når en person som omhandlet i artikel 267, stk. 4, TEUF er fængslet eller på anden måde frihedsberøvet, og svaret på det rejste spørgsmål er afgørende for bedømmelsen af denne persons retsstilling, eller når en sag vedrører forældremyndighed, og kompetencen for den ret, for hvilken sagen er indbragt i medfør af unionsretten, afhænger af svaret på det præjudicielle spørgsmål.

Anmodningen om anvendelse af den præjudicielle hasteprocedure

37. For at Domstolen hurtigt kan tage stilling til, om den præjudicielle hasteprocedure skal iværksættes, skal anmodningen indeholde en fremstilling af de retlige og faktiske omstændigheder, som godtgør sagens hastende karakter, navnlig hvilke risici det indebærer, hvis forelæggelsen følger den sædvanlige præjudicielle procedure.

38. Så vidt muligt angiver den forelæggende ret i korte træk sin opfattelse af, hvordan det eller de præjudicielle spørgsmål skal besvares. Dette letter såvel parternes og øvrige procesdeltageres stillingtagen som Domstolens afgørelse og bidrager dermed til en hurtig afvikling af proceduren.

39. En anmodning om anvendelse af den præjudicielle hasteprocedure bør fremsættes i en sådan form, at Domstolens Justitskontor umiddelbart kan konstatere, at sagen kræver en særlig behandling. Anmodningen bør derfor fremsættes i et andet dokument end selve forelæggelsesafgørelsen eller i et følgebrev, hvoraf anmodningen udtrykkeligt fremgår.

40. Hvad angår selve forelæggelsesafgørelsen er det i en hastesag så meget desto vigtigere, at forelæggelsesafgørelsen er kortfattet, som dette bidrager til en hurtig afvikling af proceduren.

Korrespondance mellem Domstolen, den nationale ret og parterne

41. Med henblik på Domstolens kommunikation med den nationale ret og parterne i sagen for denne anmodes nationale retter, som anmoder om anvendelse af den præjudicielle hasteprocedure, om at oplyse en e-mail-adresse eller eventuelt et telefaxnummer, som Domstolen kan benytte, samt partsrepræsentanternes e-mail-adresser eller eventuelt deres telefaxnumre.

42. En kopi af den underskrevne forelæggelsesafgørelse og anmodningen om anvendelse af den præjudicielle hasteprocedure kan indledningsvis sendes til Domstolen pr. e-mail (ECJ-Registry@curia.europa.eu) eller pr. telefax (+352 43 37 66). Behandlingen af anmodningerne om præjudiciel afgørelse og anvendelse af hasteproceduren kan indledes, så snart en sådan kopi er modtaget. De originale dokumenter skal dog fremsendes til Domstolens Justitskontor snarest muligt.

(2009/C 297/02)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 282 af 21.11.2009

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 267 af 7.11.2009

EUT C 256 af 24.10.2009

EUT C 244 af 10.10.2009

EUT C 233 af 26.9.2009

EUT C 220 af 12.9.2009

EUT C 205 af 29.8.2009

Teksterne er tilgængelige i:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Udtalelser)

RETLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. oktober 2009 — Grundstücksgemeinschaft Busley og Cibrian Fernandez mod Finanzamt Stuttgart-Körperschaften (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Baden-Württemberg — Tyskland)

(Sag C-35/08) ⁽¹⁾

(Frie kapitalbevægelser — fast ejendom — indkomstskat — mulighed for at fradrage negative lejeindtægter i en skattepligtig persons skattepligtige indkomst — anvendelse af degressiv afskrivning på anskaffelses- eller opførelsesomkostningerne — gunstigere skattemæssig behandling forbeholdt fast ejendom beliggende på indenlandsk område)

(2009/C 297/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Grundstücksgemeinschaft Busley og Cibrian Fernandez

Sagsøgt: Finanzamt Stuttgart-Körperschaften

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Baden-Württemberg — fortolkning af artikel 18 EF og 56 EF — nationale bestemmelser om indkomstskat, som begrænser fradrag af tab fra udlejning af fast ejendom til alene at omfatte tab fra indenlandsk fast ejendom, og som alene forbeholder sådan ejendom at være omfattet af en gunstigere afskrivningsordning

Konklusion

Artikel 56 EF er til hinder for en medlemsstats indkomstskattelovgivning, som underlægger retten for fysiske personer, som er bosat i medlemsstaten, og som er fuldt skattepligtige dér, såvel til i skatte-

grundlaget at kunne fradrage tab fra udlejning og forpagtning af en fast ejendom for det år, hvor tabet realiseres, som til at kunne anvende en degressiv afskrivning med henblik på fastlæggelsen af indtægterne fra en sådan ejendom, en betingelse om, at sidstnævnte er beliggende på denne medlemsstats område.

⁽¹⁾ EUT C 92 af 12.4.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. oktober 2009 — Audiolux SA, BIP Investment Partners SA, Jean-Paul Felten, Joseph Weyland, Luxiprivilège SA, Foyer SA, Investas ASBL, Claudie Stein-Lambert, Christiane Worre-Lambert, Baron Antoine De Schorlemer, Jacques Funck og Jean Petitdidier mod Groupe Bruxelles Lambert SA (GBL), RTL Group, Juan Abello Gallo, Didier Bellens, André Desmarais, Gérald Frère, Jocelyn Lefebvre, Onno Ruding, Gilles Samyn, Martin Taylor, Bertelsmann AG, Siegfried Luther, Thomas Middelhoff, Ewald Wagenbach, Rolf Schmidt-Holz, Erich Schumann, WAZ Finanzierungs-GmbH og Westdeutsche Allgemeine Zeitungsverlagsgesellschaft E. Brost & J. Funke GmbH & Co (WAZ) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Luxembourg)

(Sag C-101/08) ⁽¹⁾

(Direktiv 77/91/EØF, 79/279/EØF og 2004/25/EF — generelt princip i fællesskabsretten om beskyttelse af mindretalsaktionærer — findes ikke — selskabsret — overtagelse af kontrollen — obligatorisk tilbud — henstilling 77/534/EØF — adfærdskodeks)

(2009/C 297/04)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Audiolux SA, BIP Investment Partners SA, Jean-Paul Felten, Joseph Weyland, Luxiprivilege SA, Foyer SA, Investas ASBL, Claudie Stein-Lambert, Christiane Worre-Lambert, Baron Antoine De Schorlemer, Jacques Funck og Jean Petitdidier

Sagsøgte: Groupe Bruxelles Lambert SA (GBL), RTL Group, Juan Abello Gallo, Didier Bellens, André Desmarais, Gérald Frère, Jocelyn Lefebvre, Onno Ruding, Gilles Samyn, Martin Taylor, Bertelsmann AG, Siegfried Luther, Thomas Middelhoff, Ewald Wagenbach, Rolf Schmidt-Holz, Erich Schumann, WAZ Finanzierungs-GmbH og Westdeutsche Allgemeine Zeitungsverlagsgesellschaft E. Brost & J. Funke GmbH & Co (WAZ)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour de cassation — fortolkning 1) af artikel 20 og 42 i Rådets andet direktiv 77/91/EØF af 13. december 1976 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af selskaber [...] til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelsen af og ændringer i dets kapital (EFT 1977 L 26, s. 1), med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, 2) af Kommissionens henstilling af 25. juli 1977 om europæiske etiske regler vedrørende handel med værdipapirer (EFT L 212, s. 37), 3) af Rådets direktiv 79/279/EØF af 5. marts 1979 om samordning af betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs (EFT L 66, s. 21), og 4) af artikel 3, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud (EUT L 142, s. 12) — foreligger der et fællesskabsretligt princip om ligestilling af aktionærerne? — i bekræftende fald, afgrænsning af det materielle og tidsmæssige anvendelsesområde?

Konklusion

Fællesskabsretten indeholder ikke noget generelt princip, hvorefter mindretalsaktionærerne er beskyttet af en forpligtelse for hovedaktionæren, der opnår eller udøver kontrol med et selskab, til at tilbyde mindretalsaktionærerne at købe deres aktier på samme betingelser som dem, der blev aftalt ved erhvervelsen af en andel i selskabet, hvormed hovedaktionæren fik tildelt eller styrket kontrollen med selskabet.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. oktober 2009 — C. Meerts mod Proost NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Cassatie van België, Belgien)

(Sag C-116/08) ⁽¹⁾

(Direktiv 96/34/EF — rammeaftalen vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS — fortolkning af § 2, stk. 6 og 7 — forældreorlov bevilget i form af nedsat arbejdstid — opsigelse af en arbejdstager inden forældreorlovsperiodens udløb uden at respektere det ved lov fastsatte opsigelsesvarsel — beregning af godtgørelse)

(2009/C 297/05)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Cassatie van België

Parter i hovedsagen

Sagsøger: C. Meerts

Sagsøgt: Proost NV

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hof van Cassatie van België — fortolkning af § 2, stk. 4-7, i rammeaftalen vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS, og som er vedføjet som bilag til Rådets direktiv 96/34/EF af 3. juni 1996 (EFT L 145, s. 4) — forældreorlov på deltid — afskedigelse af en arbejdstager inden forældreorlovsperiodens udløb uden skellig grund eller uden at respektere det ved lov fastsatte opsigelsesvarsel — beregning af erstatning

Konklusion

§ 2, stk. 6 og 7, i rammeaftalen vedrørende forældreorlov, som blev indgået den 14. december 1995, og som findes i bilaget til Rådets direktiv 96/34/EF af 3. juni 1996 om den rammeaftale vedrørende forældreorlov, der er indgået af UNICE, CEEP og EFS, som ændret ved Rådets direktiv 97/75/EF af 15. december 1997, skal fortolkes således, at den er til hinder for, at den fratrædelsesgodtgørelse, som en arbejdstager har krav på — såfremt arbejdsgiveren, uden skellig grund og uden at respektere det ved lov fastsatte opsigelsesvarsel, ensidigt opsiger ansættelsesforholdet med en arbejdstager ansat på grundlag af en tidsbegrænset kontrakt og på fuld tid, mens denne har forældreorlov bevilget i form af nedsat arbejdstid — beregnes på grundlag af den på opsigelsestidspunktet oppebårne deltidsløn.

⁽¹⁾ EUT C 116 af 9.5.2008.

⁽¹⁾ EUT C 128 af 24.5.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. oktober 2009 — Hochtief AG og Linde-Kca-Dresden GmbH mod Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Ítéltábla — Republikken Ungarn)

(Sag C-138/08) ⁽¹⁾

(Fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbud indledt efter ikrafttrædelsen af direktiv 2004/18/EF, men før udløbet af fristen for direktivets gennemførelse — udbud efter forhandling med forudgående udbudsbekendtgørelse — forpligtelse til at anerkende et minimumsantal af egnede ansøgere — forpligtelse til at sikre en reel konkurrence)

(2009/C 297/06)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Ítéltábla

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hochtief AG og Linde-Kca-Dresden GmbH

Sagsøgt: Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

Procesdeltager: Budapest Főváros Önkormányzata

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Fővárosi Ítéltábla — fortolkning af artikel 22, stk. 2 og 3, i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 199, s. 54) samt af artikel 44, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelsesktrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114) — muligheden for at foretage udbud efter forhandling med offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse, såfremt antallet af egnede ansøgere er lavere end den i udbudsbekendtgørelsen fastsatte grænse og i forhold til det mindsteantal, der er bestemt i denne henseende ved de nævnte direktiver

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelsesktrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter finder ikke anvendelse på en beslutning truffet af en ordregivende myndighed ved indgåelsen af en offentlig bygge- og anlægskontrakt før udløbet af gennemførelsesfristen for dette direktiv.
- 2) Artikel 22, stk. 3, i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, som ændret

ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/52/EF af 13. oktober 1997, skal fortolkes således, at når en kontrakt er indgået ved udbud efter forhandling, og antallet af egnede ansøgere ikke når den minimumsgrænse, der er fastsat for det pågældende udbud, kan de ordregivende myndigheder alligevel fortsætte proceduren ved at opfordre den egnede ansøger eller de egnede ansøgere til at forhandle den nævnte kontrakts vilkår.

- 3) Direktiv 93/37, som ændret ved direktiv 97/52, skal fortolkes således, at forpligtelsen til at sikre en reel konkurrence er opfyldt, når den ordregivende myndighed anvender udbud efter forhandling på de betingelser, der er fastsat i nævnte direktivs artikel 7, stk. 2.

⁽¹⁾ EUT C 183 af 19.7.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. oktober 2009 — Acoset SpA mod Conferenza Sindaci e Presidenza Prov. Reg. ATO Idrico Ragusa, Comune di Comiso (RG), Comune di Modica (RG), Provincia Regionale di Ragusa, Comune di Acate (RG), Comune di Chiaramonte Gulfi (RG), Comune di Giarratana (RG), Comune di Ispica (RG), Comune di Monterosso Almo (RG), Comune di Pozzallo (RG), Comune di Ragusa, Comune di Vittoria (RG), Comune di Santa Croce Camerina (RG) og Comune di Scicli (RG) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Italien)

(Sag C-196/08) ⁽¹⁾

(Artikel 43 EF, 49 EF og 86 EF — indgåelse af offentlige kontrakter — tildeling af kontrakt vedrørende vandforsyning til et halvoffentligt selskab — udbudsprocedure — udpegelse af privat partner, der skal levere tjenesteydelsen — tildeling uden for rammerne af reglerne om indgåelse af offentlige aftaler)

(2009/C 297/07)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Acoset SpA

Sagsøgte: Conferenza Sindaci e Presidenza Prov. Reg. ATO Idrico Ragusa, Comune di Comiso (RG), Comune di Modica (RG), Provincia Regionale di Ragusa, Comune di Acate (RG), Comune di Chiaramonte Gulfi (RG), Comune di Giarratana (RG), Comune di Ispica (RG), Comune di Monterosso Almo (RG), Comune di Pozzallo (RG), Comune di Ragusa, Comune di Vittoria (RG), Comune di Santa Croce Camerina (RG) og Comune di Scicli (RG)

Procesdeltager: Saceccav Depurazioni Sacede SpA,

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — fortolkning af 43 EF, 49 EF og 86 EF — tildeling af driften af vandforsyning til et halvoffentligt selskab, hvor den private partner, der skal levere tjenesteydelsen, udpeges ved en udbudsprocedure — tildeling uden for rammerne af reglerne om indgåelse af offentlige aftaler

Konklusion

Artikel 43 EF, 49 EF og 86 EF ikke er til hinder for, at udførelsen af en offentlig tjenesteydelse som den i hovedsagen omhandlede tjenesteydelse, der indebærer, at visse arbejder skal udføres forudgående, overdrages direkte til selskab med en blandet offentlig-privat kapital, som er stiftet særligt med henblik på udførelse af denne tjenesteydelse, og som alene har dette selskabsformål, og hvor den private selskabsdeltager udvælges ved et offentligt udbud efter prøvelse af de finansielle, tekniske, operative og driftsmæssige krav i forbindelse med den ønskede tjenesteydelse og udbuddets karakteristika med hensyn til de ydelser, der skal leveres, såfremt den omhandlede udbudsprocedure er i overensstemmelse med princippet om fri konkurrence, gennemsigtighedsprincippet og ligebehandlingsprincippet, som ifølge traktaten gælder for koncessioner.

(¹) EUT C 197 af 2.8.2008.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 15. oktober 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-232/08) (¹)

(Traktatbrud — forordning (EF) nr. 850/1998 — artikel 29, stk. 2 — restriktioner for fiskeriet efter rødspætte — fiskerfartøjers maksimale maskineffekt — forordning (EØF) nr. 2847/93 — artikel 2, stk. 1 — forordning (EF) nr. 2371/2002 — artikel 23 — kontrol og gennemførelse af reglerne)

(2009/C 297/08)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved T. van Rijn og K. Banks, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene (ved M. de Grave og C. Wissels, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 29, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse

af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer, artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik og artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik — rødspættefiskeri — inspektion af og kontrol med fiskerfartøjer og deres virksomhed — medlemsstaternes ansvar

Konklusion

1) Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik og i henhold til artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 768/2005 af 26. april 2005, ved at tillade fiskerfartøjer, hvis maskineffekt overstiger den, der er tilladt i henhold til artikel 29, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2166/2005 af 20. december 2005.

2) Kongeriget Nederlandene betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 209 af 15.8.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. oktober 2009 — Swiss Re Germany Holding GmbH mod Finanzamt München für Körperschaften (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-242/08) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 9, stk. 2, litra e), femte led, og artikel 13, punkt B, litra a) og c), samt artikel 13, punkt B, litra d), nr. 2) og 3) — begreberne forsikrings- og genforsikringstransaktioner — afståelse mod vederlag af en portefølje af livs-genforsikringskontrakter til en person hjemmehørende i et tredjeland — fastsættelse af stedet for denne afståelse — fritagelser)

(2009/C 297/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Swiss Re Germany Holding GmbH

Sagsøgt: Finanzamt München für Körperschaften

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 9, stk. 2, litra e), femte led, og artikel 13, punkt B, litra a), c) og d), nr. 2) og 3), i direktiv 77/388/EØF: Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — overdragelse mod et vederlag, som skal betales af en erhverver, der har hjemsted i et tredjeland, af en portefølje af aftaler om genforsikring af livsforsikringer med forsikringstagernes samtykke, hvorved der sker overdragelse af alle rettigheder og forpligtelser i henhold til aftalerne, men ikke af andre økonomiske aktiver — spørgsmålet, om en af undtagelserne i henhold til førnævnte bestemmelser i artikel 13, punkt B, i direktiv 77/388/EØF finder anvendelse på nævnte transaktion

Konklusion

- 1) En overdragelse mod vederlag af en portefølje af livs-genforsikringskontrakter fra et selskab, der er hjemmehørende i en medlemsstat, til et forsikrings-selskab, der er hjemmehørende i et tredjeland, som for denne sidstnævnte indebærer en indtræden med de forsikredes godkendelse i alle rettigheder og forpligtelser, der følger af disse kontrakter, udgør hverken en transaktion, der henhører under artikel 9, stk. 2, litra e), femte led, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, under direktivets artikel 13, punkt B, litra a), eller under artikel 13, punkt B, litra d), nr. 2) og 3), i forening.
- 2) I forbindelse med en overdragelse mod vederlag af en portefølje på 195 livs-genforsikringskontrakter er det uden betydning for besvarelsen af det første spørgsmål, at det ikke er erhververen, men overdrageren, som betaler en godtgørelse, i det foreliggende tilfælde fastsættelsen af en negativ værdi, for indtrædelsen i 18 af disse kontrakter.
- 3) Artikel 13, punkt B, litra c), i sjette direktiv 77/388 skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på en overdragelse mod vederlag af en portefølje af livs-genforsikringskontrakter som den i hovedsagen omhandlede.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. oktober 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-255/08) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 85/337/EØF — vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet — fastlæggelse af tærskelværdier — projektets omfang — ufuldstændig gennemførelse)

(2009/C 297/10)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. van Beek og J.-B. Laiguelot, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene (ved C.M. Wissels og M. Noort, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — urigtig gennemførelse af artikel 4, stk. 2 og 3, sammenholdt med bilag II og III til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved direktiv 97/11/EF og 2003/35/EF (EFT L 175, s. 40)

Konklusion

- 1) Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Rådets direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997 og ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003, idet det ikke har vedtaget alle de bestemmelser, som er nødvendige for, at projekter, der kan få væsentlig indvirkning på miljøet, i henhold til direktivets artikel 4, stk. 2 og 3, sammenholdt med bilag II og III, undergives en godkendelsesprocedure og en vurdering af disse indvirkninger.
- 2) Kongeriget Nederlandene betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 30.8.2008.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 30.8.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. oktober 2009 — María Julia Zurita García (sag C-261/08) og Aurelio Choque Cabrera (sag C-348/08) mod Delegado del Gobierno en la Región de Murcia (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Superior de Justicia de Murcia — Spanien)

(Forenede sager C-261/08 og C-348/08) ⁽¹⁾

(Visa, asyl og indvandring — foranstaltninger vedrørende passage af de ydre grænser — artikel 62, nr. 1), og artikel 62, nr. 2, litra a), EF — konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen — artikel 6b og 23 — forordning (EF) nr. 562/2006 — artikel 5, 11 og 13 — formodning vedrørende opholdets varighed — tredjelandstatsborgere, som opholder sig ulovligt på en medlemsstats område — national lovgivning som afhængigt af omstændighederne tillader, at der pålægges en bøde, eller at der sker udvisning)

(2009/C 297/11)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Murcia

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: María Julia Zurita García (sag C-261/08) og Aurelio Choque Cabrera (sag C-348/08)

Sagsøgt: Delegado del Gobierno en la Región de Murcia

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Tribunal Superior de Justicia de Murcia — fortolkning af artikel 62, nr. 1, og artikel 62, nr. 2, litra a), EF samt af artikel 5, 11 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) (EUT L 105, s. 1) — nationale bestemmelser, hvorefter udvisningssanktionen kan erstattes med betaling af en bøde

Konklusion

Artikel 6b og 23 i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser, undertegnet i Schengen den 19. juni 1990, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2133/2004 af 13. december 2004 om forpligtelse for medlemsstaternes kompetente myndigheder til systematisk at stemple tredjelandstatsborgeres rejsedokumenter ved passage af medlemsstaternes ydre grænser og om ændring i den henseende af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og Den Fælles Håndbog, samt artikel 11 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) skal

fortolkes således, at når en tredjelandstatsborger ulovligt opholder sig på en medlemsstats område, fordi vedkommende ikke eller ikke længere opfylder de regler for varighed af ophold, der gælder i denne medlemsstat, har denne medlemsstat ikke pligt til at vedtage en afgørelse om udvisning over for vedkommende.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 15.8.2008.
EUT C 260 af 11.10.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. oktober 2009 — Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening mod Stockholms kommun genom dess marknämnd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen — Sverige)

(Sag C-263/08) ⁽¹⁾

(Direktiv 85/337/EØF — offentlighedens deltagelse i beslutningsprocesser på miljøområdet — ret til domstolsprøvelse af afgørelser om tilladelse til projekter, der kan få væsentlig indvirkning på miljøet)

(2009/C 297/12)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta domstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Djurgården-Lilla Värtans Miljöskyddsförening

Sagsøgt: Stockholms kommun genom dess marknämnd

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Högsta domstolen — fortolkning af artikel 1, stk. 2, artikel 6, stk. 4, artikel 10a og bilag II, punkt 10, i Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175, s. 40), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse — Erklæring fra Kommissionen (EUT L 156, s. 17) — forening, som arbejder uden vinding for øje, og som har deltaget i en procedure, der går forud for meddelelse af tilladelse til et projekt, der kan få væsentlig indvirkning på miljøet — national lovgivning, som stiller krav om, at den ret til at appellere afgørelser om tilladelse til sådanne projekter, som

tilkommer foreninger, der arbejder uden vinding for øje, er betinget af, at foreningen har beskyttelse af miljøet som vedtægtsmæssigt formål, at den har udøvet sine aktiviteter i mindst tre år og at den har mindst 2000 medlemmer

Konklusion

- 1) Et projekt som det i hovedsagen omhandlede, der vedrører bortledning af indsivende vand fra en tunnel indeholdende højspændingsledninger og tilførsel af vand til jorden eller klippen for at kompensere for en eventuel grundvandssænkning samt opførelse og vedligeholdelse af anlæg til bortledning og tilførsel af vand, henhører under punkt 10, litra l), i bilag II til Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003, uanset den endelige bestemmelse for grundvandet, og navnlig uanset om der efterfølgende gøres brug heraf.
- 2) Den berørte offentlighed som omhandlet i artikel 1, stk. 2, og artikel 10a i direktiv 85/337, som ændret ved direktiv 2003/35, skal kunne anfægte den afgørelse, hvorved et organ, der henhører under en medlemsstats domstolsorganisation, har taget stilling til en ansøgning om tilladelse til at gennemføre et projekt, uanset hvilken rolle den har kunnet spille ved behandlingen af ansøgningen ved at deltage i proceduren for det nævnte organ og ved i den anledning at gøre sine synspunkter gældende.
- 3) Artikel 10a i direktiv 85/337, som ændret ved direktiv 2003/35, er til hinder for en bestemmelse i en national lovgivning, der forbeholder miljøbeskyttelsesforeninger, der har mindst 2 000 medlemmer, retten til at anfægte en afgørelse vedrørende en aktivitet, der falder ind under direktivets anvendelsesområde.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 15.8.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. oktober 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-275/08) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 93/36/EØF — offentlige indkøb — indkøb af et softwareprogram til brug for indregistrering af motorkøretøjer — forhandling uden forudgående offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse)

(2009/C 297/13)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Wilms og D. Kukovec, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma og N. Graf Vitzthum, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 6, sammenholdt med artikel 9, i Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb (EFT L 199, s. 1) — aftale om indkøb af et softwareprogram til brug for indregistreringen af køretøjer indgået uden udbudsprocedure mellem to offentligretlige juridiske personer med ansvar for tjenester vedrørende databehandling for kommunerne.

Konklusion

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 93/36/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb, idet Datacentrale Baden-Württemberg har tildelt en kontrakt om indkøb af et softwareprogram til brug for indregistreringen af køretøjer ved forhandling uden offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 223 af 30.8.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. oktober 2009 — Irène Bogiatzi, gift Ventouras mod Deutscher Luftpool, Société Luxair, société luxembourgeoise de navigation aérienne SA, De Europæiske Fællesskaber, Grand-Duché de Luxembourg og Foyer Assurances SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation, Luxembourg)

(Sag C-301/08) ⁽¹⁾

(Transportpolitik — forordning (EF) nr. 2027/97 — Warszawakonventionen — luftfartsselskabers erstatningsansvar i tilfælde af ulykker — frist for anlæggelse af et erstatnings-søgsmål for lidt skade)

(2009/C 297/14)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Irène Bogiatzi, gift Ventouras

Sagsøgte: Deutscher Luftpool, Société Luxair, société luxembourgeoise de navigation aérienne SA, De Europæiske Fællesskaber, Grand-Duché de Luxembourg og Foyer Assurances SA

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour de cassation — fortolkning af artikel 5, stk. 1 og 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2027/97 af 9. oktober 1997 om luftfartsselskabers erstatningsansvar i tilfælde af ulykker (EFT L 285, s. 1), sammenholdt med artikel 29 i konventionen om indførelse af visse ensartede regler om international luftbefordring undertegnet i Warszawa den 12. oktober 1929, som ændret i Haag den 28. september 1955 — frist for anlæggelse af et søgsmål om erstatning for den lidte skade — betydningen af luftfartsselskabets betaling af et forskud, selv om denne betaling falder uden for de tidsmæssige rammer, der er fastsat i forordningen, for dette luftfartsselskabs anerkendelse af ansvar

Konklusion

- 1) Konventionen om indførelse af visse ensartede regler om international luftbefordring undertegnet i Warszawa den 12. oktober 1929, som ændret ved de fire tillægsprotokoller, som undertegnedes i Montreal den 25. september 1975, er ikke en del af de bestemmelser i den fællesskabsretlige retsorden, som Domstolen har kompetence til at fortolke i medfør af artikel 234 EF.
- 2) Rådets forordning (EF) nr. 2027/97 af 9. oktober 1997 om luftfartsselskabers erstatningsansvar i tilfælde af ulykker skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for anvendelsen af artikel 29 i konventionen om indførelse af visse ensartede regler om international luftbefordring undertegnet i Warszawa den 12. oktober 1929, som ændret ved de fire tillægsprotokoller, som undertegnedes i Montreal den 25. september 1975, i en situation, hvor en passager gør gældende, at luftfartsselskabet er erstatningsansvarligt for den skade, som den pågældende har lidt i forbindelse med en flyafgang mellem medlemsstater i Det Europæiske Fællesskab.

⁽¹⁾ EUT C 236 af 13.9.2008.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 15. oktober 2009 — Makro Zelfbedieningsgroothandel C.V., Metro Cash & Carry B.V., Remo Zaandam B.V. mod Diesel S.P.A. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hoge Raad der Nederlanden — Nederlandene)

(Sag C-324/08) ⁽¹⁾

(Direktiv 89/104/EØF — varemærkeret — konsumtion af varemærkeindehaverens rettigheder — tredjemands markedsføring af varer inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde — stiltiende samtykke — betingelser)

(2009/C 297/15)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Makro Zelfbedieningsgroothandel C.V., Metro Cash & Carry B.V., Remo Zaandam B.V.

Sagsøgt: Diesel S.P.A.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Hoge Raad der Nederlanden — fortolkning af artikel 7, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT L 40, s. 1) — konsumtion af varemærkeret i EØS af varemærkeindehaveren eller med hans samtykke — stiltiende samtykke — betingelser

Konklusion

Artikel 7, stk. 1, i Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker, som ændret ved aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, skal fortolkes således, at samtykket fra en indehaver af et varemærke til, at markedsføring af varer, der er forsynet med dette varemærke, direkte inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde foretages af en tredjemand, der ikke har nogen økonomisk forbindelse til denne varemærkeindehaver, kan være stiltiende under forudsætning af, at et sådant samtykke følger af forhold og omstændigheder, der er tidligere end, sammenfaldende med eller senere end markedsføringen inden for dette område, og som efter den nationale rets bedømmelse med sikkerhed viser indehaverens afkald på sin eneret.

⁽¹⁾ EUT C 272 af 25.10.2008.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. oktober 2009 — Enviro Tech (Europe) Ltd mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État (Belgien))

(Sag C-425/08) ⁽¹⁾

(Miljø og forbrugerbeskyttelse — klassificering, emballering og etikettering af stoffet N-prohylbromid som et farligt stof — direktiv 2004/73/EF — direktiv 67/548/EØF — gennemførelsespligt)

(2009/C 297/16)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Enviro Tech (Europe) Ltd

Sagsøgt: État belge

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — gyldigheden af Kommissionens direktiv 2004/73/EF af 29. april 2004 om 29. tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF under hensyn til Rådets rammedirektiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer (EFT 1967, s. 211) og især dets bilag V (punkt A.9) og VI (punkt 4.2.3) — nationale bestemmelser ulovlige, fordi de gennemfører et direktiv, der angiveligt er i strid med rammedirektivet — klassificering af stoffet N-probylbromid som et meget brandfarligt og toksisk stof

Konklusion

Gennemgangen af de præjudicielle spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af Kommissionens direktiv 2004/73/EF af 29. april 2004 om 29. tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer, for så vidt som dette betegner N-probylbromid som et meget brandfarligt (R11) og reproduktionstoksisk stof i kategori 2 (R60).

(¹) EUT C 327 af 20.10.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. oktober 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-438/08) (¹)

(Traktatbrud — etableringsfrihed — direktiv 96/96/EF — nationale bestemmelser — restriktive betingelser for adgang til at udøve bilsynsvirksomhed — artikel 45 EF — virksomhed forbundet med udøvelse af offentlig myndighed — trafikikkerhed — proportionalitet)

(2009/C 297/17)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Traversa og M. Teles Romão, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes et A. Pereira Miranda, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 43 EF — lovgivning, der pålægger restriktioner for etableringsfriheden for virksomheder, der ønsker at udøve bilsynsvirksomhed i Portugal

Konklusion

1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 43 EF, idet den har pålagt restriktioner for etableringsfriheden for organer fra andre medlemsstater, som ønsker at drive bilsynsvirksomhed i Portugal, nemlig ved at betinge udstedelse af

tilladelse af, at den er i offentlighedens interesse, ved et krav om en selskabskapital på minimum 100 000 EUR, ved en begrænsning af virksomhedernes selskabsformål og ved at pålægge selskabsdeltagere, forretningsførere og administratorer regler om uforenelighed med andre former for virksomhed.

2) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 313 af 6.12.2008.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 22. oktober 2009 — G. Elbertsen mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Nederlandene)

(Sag C-449/08) (¹)

(Fælles landbrugspolitik — integreret system for forvaltning af og kontrol med visse støtteordninger — forordning (EF) nr. 1782/2003 — enkeltbetalingsordning — fastsættelse af referencebeløbet — landbrugere, der befinder sig i en særlig situation — national reserve)

(2009/C 297/18)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: G. Elbertsen

Sagsøgt: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — College van Beroep voor het bedrijfsleven — fortolkning af artikel 42, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29.9.2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 (EUT L 270, s. 1) og af artikel 21 i Kommissionens forordning (EF) nr. 795/2004 af 21.4.2004 om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for

direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (EUT L 141, s. 1) — integreret forvaltnings- og kontrolsystem for visse støtteordninger — enkeltbetalingsordning — fastsættelse af referencebeløb — manglende tildeling af betalingsrettigheder i visse tilfælde

Konklusion

- 1) Artikel 42, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EØF) nr. 2019/93, (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001, (EF) nr. 1454/2001, (EF) nr. 1868/94, (EF) nr. 1251/1999, (EF) nr. 1254/1999, (EF) nr. 1673/2000, (EØF) nr. 2358/71 og (EF) nr. 2529/2001 skal fortolkes således, at den giver medlemsstaterne mulighed for at fastlægge et referencebeløb på 0 EUR og undlade at tildele betalingsrettigheder fra den nationale reserve til en landbruger, der befinder sig i en særlig situation som omhandlet i artikel 21 i Kommissionens forordning (EF) nr. 795/2004 af 21. april 2004 om gennemførelsesbestemmelser til enkeltbetalingsordningen i Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1974/2004 af 29. oktober 2004, for så vidt som dette beløb støttes på objektive kriterier, ikke skader ligebehandlingen af landbrugerne og ikke skaber markeds- og konkurrenceforvridning.
- 2) Fællesskabsretten er ikke til hinder for anvendelsen af en national bestemmelse, hvorefter der fradrages et beløb på 500 EUR fra det beløb, som tillægssbetalingerne forhøjes med som følge af investeringer i produktionskapacitet eller opkøb af jordarealer, før der fastlægges et referencebeløb, som er grundlaget for tildelingen af betalingsrettigheder fra den nationale reserve.

⁽¹⁾ EUT C 6 af 10.1.2009.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 15. oktober 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-30/09) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 96/82/EF — artikel 11 — eksterne beredskabsplaner)

(2009/C 297/19)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Sipos og P. Guerra e Andrade, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 11 i Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (EFT 1997 L 10, s. 13), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/105/EF (EUT L 345, s. 97) — manglende udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner for visse virksomheder

Konklusion

- 1) Den Portugisiske Republik har undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 11 i Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/105/EF af 16. december 2003, idet den ikke har iværksat de foranstaltninger, der er foreskrevet i nævnte bestemmelse.
- 2) Den Portugisiske Republik betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 4.4.2009.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sofiyski gradski sad (Bulgarien) den 19. maj 2009 — Canon Kabushiki Kaisha mod IPN Bulgaria OOD

(Sag C-181/09)

(2009/C 297/20)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Sofiyski gradski sad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Canon Kabushiki Kaisha

Sagsøgt: IPN Bulgaria OOD

Domstolen (Femte Afdeling) har ved kendelse af 17. september 2009 afvist anmodningen om præjudiciel afgørelse.

Sag anlagt den 14. august 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Estland

(Sag C-328/09)

(2009/C 297/21)

Processprog: estisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. van Beek og K. Saaremäel-Stoilov)

Sagsøgt: Republikken Estland

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Estland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 17 i Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har meddelt disse bestemmelser til Kommissionen.

— Republikken Estland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet i national ret udløb den 21. december 2007.

⁽¹⁾ EUT L 373, s. 37.

Appel iværksat den 7. september 2009 af DSV Road NV til prøvelse af dom afsagt den 8. juli 2009 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-219/07, DSV Road NV mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-358/09 P)

(2009/C 297/22)

Processprog: nederlandsk

Parter

Appellant: DSV Road NV (ved advokaten A. Poelmans og G. Preckler)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Appellen antages til realitetsbehandling.

— Dommen afsagt den 8. juli 2008 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans i sag T-219/07 ophæves følgelig i sin helhed.

— I det omfang dommen ophæves, og for så vidt Domstolen beslutter selv at afgøre sagen, træffes følgende afgørelse:

— Annulation af Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning af 24. april 2007 om Kongeriget Belgiens ansøgning, offentliggjort under sagsnummer REC 05/02, K(2007) 1776, hvori det fastslås, at indførselsafgiften på 168 004,65 EUR, som er genstand for Kongeriget Belgiens ansøgning af 12. august 2002, skal efteropkræves, og at fritagelsen for importafgifter på 168 004,65 EUR, som er genstand for Kongeriget Belgiens ansøgning af 12. august 2002, ikke er berettiget.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger ved begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

1) Toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b) ⁽¹⁾

Det første anbringende: Retten i Første Instans har ved anvendelsen af toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), ikke taget hensyn til Domstolens fortolkning af denne bestemmelse i dom af 9. marts 2006 ⁽²⁾ navnlig for så vidt angår indholdet af bevisbyrden for, at udstedelsen af de ukorrekte certifikater beror på eksportørens ukorrekte redegørelse for de faktiske omstændigheder. Ifølge den pågældende dom ligger bevisbyrden utvivlsomt hos de toldmyndigheder, som vil foretage efteropkrævning, og dertil kommer, at beviset skal føres ved brug af objektive og originale bilag.

Herved har Retten ikke iagttaget toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), og dermed anvendt fællesskabsretten ukorrekt, dvs. tilsidesat denne. Det tilkommer således Domstolen at afhjælpe denne fejl ved retsanvendelsen.

Det andet anbringende: Ved prøvelsen af de for Retten fremlagte beviser har Retten under alle omstændigheder lagt en ukorrekt opfattelse til grund, eftersom det førte bevis ikke overholder kravene i toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), således som disse er blevet fortolket og præciseret af Domstolen i dom af 9. marts 2006 ⁽³⁾.

Herved har Retten bedømt det fremlagte bevis retligt ukorrekt og dermed tilsidesat fællesskabsretten ⁽⁴⁾.

Desuden må det konstateres, at Retten ved bedømmelsen af beviset ikke traf en enstemmig afgørelse, og at den derfor har afsagt en inkonsekvent afgørelse, idet Retten på den side har fundet, at Kommissionen — der skulle fremlægge beviser med henblik på at godtgøre, at udstedelsen af de ukorrekte certifikater beroede på eksportørens ukorrekte redegørelse for de faktiske omstændigheder — havde fremlagt tilstrækkelige beviser, og på den anden side i henhold til de samme regler samtidig har afvist disse beviser under henvisning til, at de var utilstrækkelige som bevis for det af appellanten anførte om, at de thailandske toldmyndigheder vidste eller i hvert fald burde have vidst, at varerne ikke kunne drage fordel af en toldpræferencebehandling.

De fejl, som Retten har begået ved gennemgangen og bedømmelsen af de som bevis fremlagte sagsakter, skal Domstolen sanktionere som begrundelsesmangler ⁽⁵⁾.

2) Toldkodeksens artikel 239

Eneste anbringende: Retten har på grundlag af den ukorrekte anvendelse af toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), henholdsvis fejlene ved prøvelsen af de som bevis fremlagte sagsakter med urette fastslået, at den situation, hvori appellanten befinder sig, ikke udgør et særligt tilfælde som omhandlet i toldkodeksens artikel 239.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

⁽²⁾ Domstolens dom af 9.3.2006, sag C-293/04, Beemsterboer, Sml. I, s. 2263.

⁽³⁾ Idem.

⁽⁴⁾ Kendelse afsagt af Domstolen den 11.7.1996, sag C-325/94 P, An Taisce og WWF mod Kommissionen, Sml. I, s. 3739-3740, præmis 28 og 30.

⁽⁵⁾ Domstolens dom af 24.10.1996, sag C-32/95 P, Kommissionen mod Lisrestal, Sml. I, s. 5373, præmis 40.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Bonn (Tyskland) den 9. september 2009 — Pfeiderer AG mod Bundeskartellamt

(Sag C-360/09)

(2009/C 297/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Bonn

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pfeiderer AG

Sagsøgt: Bundeskartellamt

Præjudicielt spørgsmål

Skal de fællesskabsretlige konkurrenceregler — herunder navnlig artikel 11 og 12 i forordning nr. 1/2003 og artikel 10, stk. 2,

EF, sammenholdt med artikel 3, stk. 1, litra g), EF ⁽¹⁾ — fortolkes således, at den skadelidte i forhold til et kartel inden for rammerne af civilretlig forfølgelse ikke kan opnå aktindsigt i ansøgninger om bødenedsættelse og de af ansøgeren i denne forbindelse frivilligt fremlagte oplysninger og dokumenter, der er indgivet til en medlemsstats konkurrencemyndighed i forbindelse med et nationalt samarbejdsprogram inden for rammerne af en procedure, der (også) omfatter pålæggelse af bøde med henblik på håndhævelse af artikel 81 EF?

⁽¹⁾ EFT L 1, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 8. september 2009 — Belgisch Interventie- en Restitutiebureau mod SGS Belgium NV, Firme Derwa NV og Centraal Beheer Achmea NV

(Sag C-367/09)

(2009/C 297/24)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Belgisch Interventie- en Restitutiebureau

Sagsøgte: SGS Belgium NV

Firme Derwa NV

Centraal Beheer Achmea NV

Præjudicielle spørgsmål

1) Har artikel 5 og 7 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽¹⁾ direkte virkning i medlemsstaternes nationale retsorden, når disse medlemsstater ikke har nogen skønsmargen, og der ikke er behov for, at de nationale instanser fastsætter gennemførelsesforanstaltninger?

2) Kan et specialiseret firma, der varetager international kontrol og overvågning, og som er autoriseret af den medlemsstat, hvor udførselsformaliteterne er blevet opfyldt, in casu Belgien, og som har afgivet en urigtig erklæring om losning, jf. artikel 18, stk. 2, litra c), i forordning (EF) nr. 3665/87 ⁽²⁾, anses for en økonomisk beslutningstager som omhandlet i artikel 1 i forordning (EF) nr. 2988/95 eller som en person, der har medvirket til en uregelmæssighed, eller som en person, der er ansvarlig for uregelmæssigheden, eller som skal forhindre, at den finder sted i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i førnævnte forordnings artikel 7?

- 3) Kan en meddelelse af en kontrolberetning, udfærdiget af finanskontrollen, eller et brev med anmodning om fremlæggelse af yderligere bevisdokumenter til støtte for, at der er sket indførsel til forbrug, eller et anbefalet brev, hvormed der pålægges en sanktion, anses for en undersøgelse eller retsforfølgning, jf. artikel 3, stk. 1, tredje led, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser?

⁽¹⁾ EFT L 312, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27.11.1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 351, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Republikken Polen) den 23. september 2009 — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mod Tele2 Polska Spółka sp. z o.o., nu Netia S.A.

(Sag C-375/09)

(2009/C 297/25)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Sagsøgt: Tele2 Polska Spółka sp. z o.o., nu Netia S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽¹⁾ fortolkes således, at en national konkurrencemyndighed ikke kan vedtage en beslutning om, at der ikke foreligger en konkurrencebegrænsende adfærd som omhandlet i artikel 82 EF, når det efter sagens gennemførelse er blevet fastslået, at virksomheden ikke har handlet i strid med forbuddet mod misbrug af en dominerende stilling i henhold til denne traktatbestemmelse?
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 5, tredje punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 i en situation, hvor den nationale konkurrencemyndighed i henhold til national ret

— når det er blevet fastslået, at virksomheden ikke har handlet i strid med forbuddet i artikel 82 EF — kun kan afslutte kartelsagen ved at vedtage en beslutning, hvorved det fastslås, at der ikke foreligger nogen konkurrencebegrænsende adfærd, fortolkes således, at bestemmelsen udgør det umiddelbare retsgrundlag for en beslutning om, »at der ikke er nogen grund til, at de griber ind«?

⁽¹⁾ EFT 2003 L 1, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Augstākās tiesas Senāts (Republikken Letland) den 28. september 2009 — SIA Stils Met mod Valsts ieņēmumu dienests

(Sag C-382/09)

(2009/C 297/26)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākās tiesas Senāts

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SIA Stils Met

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Taric-kode 7312 10 82 19, 7312 10 84 19 og 7312 10 86 19 fortolkes således, at varer af stål — tovværk og kabler, der ikke er overtrukket eller kun er forzinket — uafhængigt af deres kemiske sammensætning (undtagen rustfrit stål), herunder varer af legeret stål, der ikke hidrørte fra Moldova eller Marokko — i 2004 og 2005, alt efter deres tværmål, skulle henføres under disse koder?
- 2) Skal artikel 14, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾, fortolkes således, at den er til hinder for pålæggelse af en sanktion (bøde) beregnet på grundlag af antidumping-toldbeløbet i henhold til en national bestemmelse (artikel 32, stk. 2, i likums »Par nodokļiem un nodevām«), som regulerer tilsidesættelser af skattelovgivning?

⁽¹⁾ EFT L 56, s. 1.

RET TEN I FØRSTE INSTANS

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 28. oktober 2009
— Juwel Aquarium mod KHIM — Potschak (Panorama)**

(Sag T-339/07) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-ordmærket Panorama — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), og artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 1, litra c), og artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2009/C 297/27)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Juwel Aquarium GmbH & Co. KG (Rotenburg, Tyskland) (ved advokats P. Mes, C. Graf von der Groeben, G. Rother, J. Bühling, A. Verhauwen, J. Künzel, D. Jestaedt og M. Bergermann)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved G. Schneider, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Christian Potschak (Bobingen, Tyskland) (ved advokat D. Donath)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 28. juni 2007 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 214/2006-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Christian Potschak og Juwel Aquarium GmbH & Co. KG.

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) Juwel Aquarium GmbH & Co. KG betaler sagens omkostninger.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 28. oktober 2009 — CureVac mod KHIM

(Sag T-80/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsesprocedure — ansøgning om EF-ordmærket RNAiFect — ældre EF-ordmærke RNaActive — relativ registreringshindring — ingen risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2009/C 297/28)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: CureVac GmbH (Tübingen, Tyskland) (ved advokat F. Graf von Stosch)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved M. Kicia og S. Schäffner, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Qiagen GmbH (Hilden, Tyskland) (først ved advokats E. Krings, derefter ved advokats V. von Bomhard, A. Renck og T. Dolde)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 11. december 2007 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1219/2006-1) vedrørende en indsigelsessag mellem CureVac GmbH og Qiagen GmbH.

Konklusion

1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.

2) CureVac GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 10.11.2007.

⁽¹⁾ EUT C 107 af 26.4.2008.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 28. oktober 2009
— BCS mod KHIM — Deere (Kombination af farverne
grøn og gul)**

(Sag T-137/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ugyldighedssag — EF-varemærke, der består af en kombination af farverne grøn og gul — absolut registreringshindring — fornødent særpræg opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, og artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 7, stk. 3, og artikel 52, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009) — relativ registreringshindring — ikke-registreret ældre nationalt varemærke, der består af en kombination af farverne grøn og gul — artikel 8, stk. 4, og artikel 52, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 4, og artikel 53, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009) — begrundelsespligt — artikel 73 i forordning nr. 40/94 (nu artikel 75 i forordning nr. 207/2009))

(2009/C 297/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BCS SpA, (Milano, Italien) (ved advokats M. Franzosi, V. Jandoli og F. Santonocito)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Botis, som befuldmægtiget.)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Deere & Company (Wilmington, De Forenede Stater) ved solicitor J. Gray og avocat A. Tornato)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 16. januar 2008 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 222/2007-2) vedrørende en indsigelsessag mellem BCS SpA og Deere & Company.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) BCS SpA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 7.6.2008.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 20. oktober 2009
— Aldi Einkauf mod KHIM — Goya Importaciones y
Distribuciones (4 OUT Living)**

(Sag T-307/08) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EF-figurmærket 4 OUT Living — ældre nationalt figurmærke Living & Co — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009))

(2009/C 297/30)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Tyskland) (ved advokats N. Lützenrath, U. Rademacher, L. Kolks og C. Fürsen)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved R. Manea og G. Schneider, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Goya Importaciones y Distribuciones SL (Cuarte de Huerva, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 7. maj 2008 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1199/2007-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Goya Importaciones y Distribuciones, SL og Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 11.10.2008.

**Sag anlagt den 27. marts 2009 — Phoenix-Reisen og DRV
mod Kommissionen**

(Sag T-120/09)

(2009/C 297/31)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Phoenix-Reisen GmbH (Bonn, Tyskland) og Deutscher Reiseverband eV (DRV) (Berlin, Tyskland) (ved Rechtsanwälte R. Gerharz og A. Funke)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens afslag, i henhold til afgørelse af 13. februar 2009, på at gribe ind over for Forbundsrepublikken Tysklands statsstøtteforanstaltninger i form af udbetaling af støtte ved insolvens, annulleres;
- subsidiært omformuleres annulationssøgsmålet til et passivitetssøgsmål for det tilfælde, at Retten i den foreliggende sag måtte finde, at passivitetssøgsmålet er den korrekte søgsmålsform;

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne anfægter Kommissionens skrivelse D/50594 af 13. af februar 2009 vedrørende deres klage i forbindelse udbetaling af støtte til insolvente virksomheder samt tilrådighedsstillelse af midler til brug for udbetaling af støtte ved insolvens i Forbundsrepublikken Tyskland (CP 79/2007 — formodet støtte gennem udbetaling af støtte ved insolvens). I denne skrivelse har Kommissionen fastholdt den opfattelse, at der ikke foreligger en overtrædelse af reglerne for statsstøtte.

Til støtte for deres søgsmål gør sagsøgerne gældende, at de anfægtede foranstaltninger ikke kan begrundes med direktiv 80/987/EØF⁽¹⁾. Sagsøgerne gør endvidere gældende, at Kommissionens afslag på at gribe ind over for påståede misforhold er i strid med fællesskabsretten. Dette afslag kan heller ikke begrundes med Bundessozialgerichts afgørelse.

(¹) Rådets direktiv 80/987/EØF af 20.10.1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens (EFT L 283, s. 23).

Sag anlagt den 22. september 2009 — Sociedade Quinta do Portal mod KHIM — Vallegre — Vinhos do Porto (PORTO ALLEGRE)

(Sag T-369/09)

(2009/C 297/32)

Stævningen er affattet på portugisisk

Parter

Sagsøger: Sociedade Quinta do Portal, SA (Lissabon, Portugal) (ved advogado B. Belchior)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Vallegre-Vinhos do Porto, SA (Sabrosa, Portugal)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 18. juni 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1012/2008-1) vedrørende afslag på klagen over Annulationsafdelingens afgørelse, hvorved

denne annullerede EF-ordmærket PORTO ALEGRE, annulleres.

- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmærket PORTO ALEGRE for varer i klasse 33.

Indehaver af EF-varemærket: Sagsøgeren.

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Den anden part i sagen for appelkammeret.

Varemærkerettigheder påberåbt af indgiveren af ugyldighedsbegæringen: Det ældre portugisiske ordmærke VISTA ALEGRE for varer i klasse 33.

Annulationsafdelingens afgørelse: Annulation af EF-ordmærket PORTO ALEGRE.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, i det omfang appelkammeret ikke fortolkede denne bestemmelse korrekt og følgelig fejlagtigt fandt, at der var risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

Sag anlagt den 25. september 2009 — RWE Transgas mod Kommissionen

(Sag T-381/09)

(2009/C 297/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: RWE Transgas a.s. (Prag, Den Tjekkiske Republik) (ved Rechtsanwälte W. Deselaers, D. Seeliger og S. Einhaus)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Betragtning 89, litra a), stk. 3, i Kommissionens beslutning K(2009) 4694 af 12. juni 2009 annulleres, for så vidt som bestillinger foretaget af sagsøgeren og Gazprom skal betragtes sammenlagt og samlet ikke må overstige 50 %, når der foreligger langfristede og væsentlige gasleverancer mellem dem

- subsidiært annulleres beslutningen i det hele

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der importerer gas til Den Tjekkiske Republik, har anfægtet en af Kommissionen til den tyske energireguleringsmyndighed, Bundesnetzagentur, rettet skrivelse af 12. juni 2009, hvori Kommissionen har opfordret Bundesnetzagentur til at foretage visse ændringer i den af myndigheden i medfør af artikel 22 i direktiv 2003/55/EF ⁽¹⁾ til Ostseepipeline-Anbindungsleitung (herefter »OPAL«) meddelte dispensation. Sagsøgeren har anfægtet, at et af Kommissionens forslag fører til, at sagsøgerens adgang til OPAL's transport- og forsyningskapacitet i Den Tjekkiske Republik bliver begrænset, henholdsvis forhindret.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren for det første gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat selskabets ret til at blive hørt, idet den ikke inden beslutningens vedtagelse har givet det mulighed for at tage stilling til forslagene.

Det er for det andet blevet gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens ret til aktindsigt, idet den ikke har givet selskabet mulighed for at opnå indsigt i sagsakterne.

Endelig har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har foretaget urigtig anvendelse af artikel 22, stk. 4, i direktiv 2003/55/EF, ligesom den har tilsidesat proportionalitets- og ligebehandlingsprincippet samt begrundelsespligten (artikel 253 EF).

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/55/EF af 26.6.2003 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 98/30/EF (EUT L 176, s. 57).

Sag anlagt den 30. september 2009 — ERGO Versicherungsgruppe AG mod KHIM — DeguDent (ERGO)

(Sag T-382/09)

(2009/C 297/34)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: ERGO Versicherungsgruppe AG (Düsseldorf, Tyskland) (ved Rechtsanwälte V. von Bomhard, A. Renck, T. Dolde og J. Pause)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: DeguDent GmbH (Hanau/Main, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 23. juli 2009 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 44/2008-4) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, eller såfremt der interverneres af den anden part i sagen for Harmoniseringskontoret, pålægges disse intervenienten.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: ERGO Versicherungsgruppe AG

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »ERGO« for varer og tjenesteydelser i klasse 1-45 (ansøgning nr. 3 292 638)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: DeguDent GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det tyske ordmærke nr. 398 328 80 og EF-varemærke nr. 1 064 674 »CERGO« for varer i klasse 10, hvorved indsigelsen udelukkende rettede sig mod registreringerne for varer i klasse 5 og 10.

Indsigelsesaftdelingens afgørelse: Indsigelsen tages til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

— Tilsidesættelse af artikel 42, stk. 5, første punktum, sammenholdt med artikel 64, stk. 1, første punktum, og artikel 76, stk. 1, i forordning (EF) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da Appelkammeret ikke fuldt ud har taget stilling til genstanden i klagesagen

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, da der ikke er risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 1. oktober 2009 — SKW Stahl-Metallurgie Holding und SKW Stahl-Metallurgie mod Kommissionen

(Sag T-384/09)

(2009/C 297/35)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: SKW Stahl-Metallurgie Holding AG (Unterneukirchen, Tyskland) og SKW Stahl-Metallurgie GmbH (Unterneukirchen, Tyskland) (ved Rechtsanwälte A. Birnstiel, S. Janka og S. Dierckens)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres for så vidt som den berører sagsøgerne.
- Subsidiært ændres den anfægtede beslutnings artikel 2, hvorved sagsøgerne pålægges en bøde, således, at bøden ophæves eller i det mindste nedsættes i væsentligt omfang.
- Kommissionen bærer sine egne omkostninger og tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har anfægtet Kommissionens beslutning K(2009) 5791 endelig af 22. juli 2009 i sag COMP/39.396 — Magnesium-baseret calciumcarbid og reagenser til stål- og gasindustrien. Sagsøgerne blev i den anfægtede beslutning sammen med andre virksomheder pålagt en bøde for en tilsidesættelse af artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53. Ifølge Kommissionen deltog sagsøgerne i en samlet og vedvarende overtrædelse i sektoren for calciumcarbid og magnesium i EØS med undtagelse af Spanien, Portugal, Irland og Det Forenede Kongerige, der bestod i markedsopdeling, kvoteaftaler, kundeopdeling, prisfastsættelse og udveksling af fortrolige forretningsoplysninger om priser, kunder og salgsvolumen.

Sagsøgerne har gjort seks anbringender gældende til støtte for søgsmålet.

For det første har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat retten til at blive hørt, idet Kommissionen ikke har givet sagsøgerne lejlighed til også mundtligt at fremføre deres argumenter i en høring.

For det andet har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har anvendt artikel 81, stk. 1, EF retligt ukorrekt. Sagsøgerne har i den forbindelse anfægtet, at Kommissionen har henført SKW Stahl-Metallurgie GmbH's adfærd til SKW Stahl-Metallurgie Holding AG. Sagsøgerne har endvidere anført, at kravet om afkræftelse af formodningen for, at et moderselskab udøver en bestemmende indflydelse på et datterselskab, er umulig at opfylde. Kommissionen har endvidere ved sin fremgangsmåde tilsidesat pligten til at søge sagen oplyst.

For det tredje har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt efter artikel 253 EF, eftersom Kommissionen ikke har redegjort for, hvorfor det af sagsøgerne anførte ikke er tilstrækkeligt til at afkræfte SKW Stahl-Metallurgie Holding AG's formodede bestemmende indflydelse på SKW Stahl-Metallurgie GmbH.

Sagsøgerne har endvidere anført, at Kommissionen på flere punkter har tilsidesat ligebehandlingsprincippet i forbindelse med fastsættelsen af bøden.

For det femte har sagsøgerne gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 7 og 23 i forordning (EF) nr. 1/2003⁽¹⁾ samt proportionalitetsprincippet og det strafferetlige legalitetsprincip i forbindelse med fastsættelsen af bøden.

Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003,

eftersom Kommissionen har pålagt SKW Stahl-Metallurgie GmbH en bøde, der overstiger 10 % af dette selskabs omsætning.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).

Sag anlagt den 5. oktober 2009 — Evonik Degussa og AlzChem Hart mod Kommissionen

(Sag T-391/09)

(2009/C 297/36)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Evonik Degussa GmbH (Essen, Tyskland) og AlzChem Hart GmbH (Trostberg, Tyskland) (ved Rechtsanwälte C. Steinle, O. Andresen og I. Hermeneit)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Kommissionens beslutning K(2009) 5791 endelig af 22. juli 2009 i sag COMP/39.396 — Magnesium-baseret calciumcarbid og reagenser til stål- og gasindustrien annulleres for så vidt som den berører sagsøgerne.
- Subsidiært nedsættes den bøde, som sagsøgerne er pålagt i den anfægtede beslutnings artikel 2, litra g) og h).
- Subsidiært, for det tilfælde, at påstand 1 afvises, ændres beslutningens artikel 2, litra g) og h), således, at SKW Stahl-Metallurgie GmbH hæfter solidarisk for det fulde beløb på den bøde, som sagsøgerne er pålagt.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har anfægtet Kommissionens beslutning K(2009) 5791 endelig af 22. juli 2009 i sag COMP/39.396 — Magnesium-baseret calciumcarbid og reagenser til stål- og gasindustrien. Sagsøgerne blev i den anfægtede beslutning sammen med andre virksomheder pålagt en bøde for en tilsidesættelse af artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53. Ifølge Kommissionen deltog sagsøgerne i en samlet og vedvarende overtrædelse i sektoren for calciumcarbid og magnesium i EØS med undtagelse af Spanien, Portugal, Irland og Det Forenede Kongerige, der bestod i markedsopdeling, kvoteaftaler, kundeopdeling, prisfastsættelse og udveksling af fortrolige forretningsoplysninger om priser, kunder og salgsvolumen.

Sagsøgerne har som begrundelse for deres søgsmål for det første gjort gældende, at selskaberne ikke har tilsidesat artikel 81 EF. Sagsøgerne har i den forbindelse navnlig anført, at selskaberne ikke kan holdes ansvarlige for en tilsidesættelse, som deres tidligere datterselskab SKW Stahl-Metallurgie GmbH har begået, da hverken de selv eller deres forgænger udgjorde en økonomisk enhed med datterselskabet. Sagsøgerne har tværtimod dokumenteret, at deres forgænger ikke udøvede en bestemmende indflydelse på SKW Stahl-Metallurgie GmbH. Dermed foreligger der ligeledes en tilsidesættelse af princippet om personligt ansvar, uskyldsformodningen, skyldprincippet og kravet om, at der foreligger skyld, fra Kommissionens side.

Sagsøgerne har endvidere anfægtet den bøde, som er pålagt selskaberne. Sagsøgerne har i den forbindelse anført, at den anfægtede beslutning er i strid med artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003⁽¹⁾ og retningslinjerne for bødeberegning⁽²⁾, ligesom den er i strid med samarbejdsmeddelelsen⁽³⁾ og ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet.

Sagsøgerne har endelig gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin begrundelsespligt efter artikel 253 EF i forbindelse sine konstateringer vedrørende SKW Stahl-Metallurgie GmbH's solidariske ansvar.

-
- (¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT L 1, s. 1).
(²) Retningslinjer for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003 (EUT 2006 C 210, s. 2).
(³) Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EFT 2002 C 45, s. 3).

Sag anlagt den 2. oktober 2009 — 1. garantovaná mod Kommissionen

(Sag T-392/09)

(2009/C 297/37)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: 1. garantovaná a.s. (Bratislava, Den Slovakiske Republik) (ved solicitor M. Powell samt barristers A. Sutton og G. Forwood)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 22. juli 2009 om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 i sag COMP/39.396 — Magnesium-baseret calciumcarbid og reagenser til stål- og gasindustrien annulleres helt eller delvist for så vidt som beslutningen er rettet mod sagsøgeren.

— Subsidiært nedsættes den bøde, som sagsøgeren er pålagt i artikel 2 i beslutningen om en procedure i henhold til artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 i sag COMP/39.396 — Magnesium-baseret calciumcarbid og reagenser til stål- og gasindustrien.

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har ved dette søgsmål nedlagt påstand om delvis annullation af Kommissionens beslutning K(2009) 5791 endelig af 22. juli 2009 i sag COMP/39.396, hvori Kommissionen har fastslået, at der findes et kartel i calciumcarbid- og magnesiumsektoren, hvilket giver anledning til en tilsidesættelse af artikel 81 EF, som sagsøgeren holdes solidarisk ansvarlig for sammen med firmaet Novácke chemické závody a.s. (herefter »NCHZ«).

Søgsmålet er baseret på to brede anbringender.

Sagsøgeren har for det første gjort gældende, at Kommissionen begik en retlig fejl ved at henføre NCHZ's adfærd til sagsøgeren, både ved retsstridigt at pålægge sagsøgeren bevisbyrden og ved ikke selv at løfte bevisbyrden. Sagsøgeren har anført, at Kommissionen urigtigt anvendte den formodning, der gælder for moderselskaber med helejede datterselskaber, på sagsøgeren, som havde aktiemajoriteten i et selskab, der var direkte involveret i overtrædelse af konkurrenceretten. Sagsøgeren har anført, at Kommissionen under alle omstændigheder mangler at godtgøre, at sagsøgeren faktisk og effektivt udøvede en bestemmende indflydelse på NCHZ i den periode, hvor tilsidesættelsen fandt sted.

For det andet og subsidiært, hvis Domstolen skulle tiltræde, at sagsøgeren holdes ansvarlig, gør denne gældende, at den bøde, som selskabet er pålagt solidarisk med NCHZ, bør nedsættes i medfør af Domstolens fulde prøvelsesret efter artikel 229 EF sammenholdt med artikel 31 i forordning (EF) nr. 1/2003⁽¹⁾, under henvisning til, at Kommissionen har anvendt den grænse på 10 % af omsætningen, der er indeholdt i artikel 23 i forordning nr. 1/2003, urigtigt. Kommissionen har ifølge sagsøgeren begået en åbenbar fejl ved at anvende 2007 som referenceår ved beregningen af grænsen på 10 % af omsætningen, i stedet for 2008.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Kommissionens beslutning om at fravige den almindelige regel i artikel 23, stk. 2, i forordning nr. 1/2003 udgør en tilsidesættelse af et centralt formkrav, da Kommissionen havde pligt til at overholde sagsøgerens ret til at blive hørt, før reglen blev fraveget.

Sagsøgeren har tillige anført, at den anfægtede beslutning er ugyldig, da Kommissionen har undladt at begrunde fravigelsen fra den almindelige regel, som går ud på at anvende det foregående forretningsår med henblik på beregningen af grænsen på 10 % af omsætningen.

For så vidt angår bødens størrelse, har sagsøgeren gjort gældende, at beløbet er uforholdsmæssigt med hensyn til det legitime formål, der forfølges, nemlig at sikre, at konkurrencen på det indre marked ikke fordrøjes. Ifølge sagsøgeren vil bødens størrelse reducere antallet af konkurrenter og forstærke den stærke stilling på markedet, der indtages af det største selskab, Akzo Nobel, og dermed modarbejde formålet, indeholdt i artikel 3 EF.

Endelig har sagsøgeren anført, at Kommissionen begik en fejl, da den undlod at tage sine egne retningslinjer⁽²⁾ i betragtning med hensyn til sagsøgerens evne til at betale bøden. Sagsøgeren har navnlig anført, at afvisningen af selskabets anbringende om manglende betalingsevne er ugyltig, da afvisningen er utilstrækkeligt begrundet og åbenbart urimelig, eftersom Kommissionen angiveligt ikke har taget hensyn til de objektive bevismidler, som blev fremlagt for den, og som dokumenterer, at bøden ville medføre ubodelig skade for sagsøgerens levedygtighed og gøre selskabets aktiver fuldstændig værdiløse.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

⁽²⁾ Retningslinjer for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003 (EUT 2006 C 210, s. 2).

Sag anlagt den 2. oktober 2009 — NEC Display Solutions Europe mod KHIM — Nokia (NaViKey)

(Sag T-393/09)

(2009/C 297/38)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: NEC Display Solutions Europe GmbH (München, Tyskland) (ved lawyer P. Munzinger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Nokia Corp. (Helsinki, Finland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 16. juni 2009 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1143/2008-2) annulleres.
- Indsigelsen rejst af den anden part i sagen for appelkammeret mod registreringen af det omtvistede EF-varemærke forkastes.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, inklusive de omkostninger, der er pådraget sagsøgeren i forbindelse med sagen for appelkammeret.

- Såfremt den anden part i sagen for appelkammeret intervenserer i denne sag, tilpligtes den at betale sagens omkostninger, inklusive de omkostninger, der er pådraget sagsøgeren i forbindelse med sagen for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: NEC Display Solutions Europe GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »NaViKey« for varer i klasse 9

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Nokia Corp.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-varemærkeregistrering af ordmærket »NAVI« for varer og tjenesteydelser i klasse 9 og 38; finsk varemærkeregistrering af ordmærket »NAVI« for varer i klasse 9

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen i dens helhed

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009, da appelkammeret: i) fejlagtigt fastlagde den relevante kundekreds, hvis opfattelse skulle tages i betragtning; ii) fejlagtigt vurderede, at der var lighed mellem de omtvistede varemærker, og at de heraf omhandlede varer var af lignende art, og iii) at det ikke tog i betragtning, at den anden part i sagen for appelkammeret ikke var berettiget til at forbyde brugen af yngre varemærker indeholdende bestanddelen »NAVI« som følge af manglende eller ringe grad af særpræg og derfor heller ikke kunne påberåbe sig artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009 til støtte for sin begæring om afslag på ansøgningen om det omtvistede EF-varemærke. Tilsidesættelse af artikel 75 i Rådets forordning nr. 207/2009, da appelkammeret ikke begrundede dets vurdering af, at der var risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

Sag anlagt den 5. oktober 2009 — General Bearing mod KHIM (GENERAL BEARING CORPORATION)

(Sag T-394/09)

(2009/C 297/39)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: General Bearing Corp. (West Nyack, De Forenede Stater) (ved lawyer A. Dellmeier-Beschorner)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 16. juli 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 73/2009-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at registrere det ansøgte EF-varemærke.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale de omkostninger, sagsøger har afholdt i forbindelse med sagens behandling for Retten.
- Der fastsættes en dato for et retsmøde, såfremt dette skønnes nødvendigt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »GENERAL BEARING CORPORATION« for varer i klasse 7 og 12

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen om EF-varemærke

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), artikel 7, stk. 1, litra c), og artikel 7, stk. 2, i Rådets forordning nr. 207/2009, samt generelle varemærkeretlige principper, idet appelkammeret fejlagtigt fandt, at det omhandlede EF-varemærke er udelukket fra registrering, da udtrykket er af rent beskrivende karakter.

Sag anlagt den 6. oktober 2009 — Arques Industries mod Kommissionen

(Sag T-395/09)

(2009/C 297/40)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Arques Industries AG (Starnberg, Tyskland) (ved Rechtsanwalt C. Grave, B. Meyring og A. Scheidtmann)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, 2, 3 og 4 i Kommissionens beslutning K(2009) 5791 endelig af 22. juli 2009 i sag COMP/39.396 —

Calciumcarbid m.v. annulleres for så vidt som beslutningen er rettet mod sagsøgeren.

- Subsidiært nedsættes den bøde, som sagsøgeren er pålagt i beslutningens artikel 2, litra f).
- Subsidiært annulleres beslutningens artikel 1 og 3 for så vidt som de berører sagsøgeren.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anfægtet Kommissionens beslutning K(2009) 5791 endelig af 22. juli 2009 i sag COMP/39.396 — Magnesium-baseret calciumcarbid og reagenser til stål- og gasindustrien. Sagsøgeren blev i den anfægtede beslutning sammen med andre virksomheder pålagt en bøde for en tilsidesættelse af artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53. Ifølge Kommissionen deltog sagsøgeren i en samlet og vedvarende overtrædelse i sektoren for calciumcarbid og magnesium i EØS med undtagelse af Spanien, Portugal, Irland og Det Forenede Kongerige, der bestod i markedsopdeling, kvoteaftaler, kundeopdeling, prisfastsættelse og udveksling af fortrolige forretningsoplysninger om priser, kunder og salgsvolumen.

Sagsøgeren har som begrundelse for søgsmålet gjort otte anbringender gældende, der fremstilles i tre dele.

Sagsøgeren har med den første del nedlagt påstand om annullation af den anfægtede beslutning for så vidt som sagsøgeren holdes solidarisk ansvarlig for SKW Stahl-Metallurgie GmbH's adfærd og støtter sig herved på følgende anbringender:

- der foreligger en ukorrekt anvendelse af artikel 81, stk. 1, EF og artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, idet Kommissionen har holdt sagsøgeren solidarisk ansvarlig med SKW Stahl-Metallurgie GmbH
- der foreligger overtrædelse af artikel 253 EF, eftersom Kommissionen ikke har begrundet sit skøn med hensyn til sagsøgerens ansvar som tidligere moderselskab
- der foreligger en urigtig anvendelse af artikel 81 EF, eftersom Kommissionen retsstridigt har lagt til grund, at der forelå en samlet og vedvarende overtrædelse.

Sagsøgeren har med den anden del nedlagt subsidiær påstand om nedsættelse af beløbet på den bøde, som sagsøgeren er pålagt, og har i den forbindelse gjort følgende anbringender gældende:

- der foreligger en overtrædelse af artikel 253 EF, eftersom den anfægtede beslutning i sig selv er selvmodsigende, hvad angår bødens størrelse
- der foreligger en tilsidesættelse af artikel 23 i forordning nr. 1/2003, eftersom Kommissionen har foretaget en urigtig bedømmelse af overtrædelsens grovhed og varighed
- der foreligger en overtrædelse af det generelle lighedsprincip med hensyn til den af Kommissionen formodede grovhed og varighed af overtrædelser
- der foreligger en tilsidesættelse af artikel 23 i forordning nr. 1/2003, eftersom Kommissionen ikke har taget det i betragtning som en formildende omstændighed, at sagsøgeren udtrykkeligt ikke har bestridt Kommissionens konstatninger under den administrative procedure.

I den tredje del har sagsøgeren nedlagt subsidier påstand om annullation af artikel 1 og 3 i den anfægtede beslutning for så vidt som de berører sagsøgeren, eftersom disse bestemmelser beror på en urigtig anvendelse af artikel 81 EF og artikel 7 i forordning nr. 1/2003 og er i strid med artikel 253 EF.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

Sag anlagt den 6. oktober 2009 — Vereniging Milieudefensie og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht mod Kommissionen

(Sag T-396/09)

(2009/C 297/41)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøgere: Vereniging Milieudefensie (Amsterdam, Nederlandene) og Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht (Utrecht, Nederlandene) (ved advocaat A. van den Biesen)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at sagen kan antages til behandling og er begrundet.

- Kommissionens beslutning K(2009) 6121 af 28. juli 2009, som anfægtes i nærværende sag, annulleres.
- Kommissionen pålægges inden for en af Retten fastsat frist at behandle indholdet af anmodningen om en intern prøvelse.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne er to nederlandske miljøorganisationer, som i henhold til artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 1367/2006 ⁽¹⁾ har anmodet Kommissionen om at prøve en af Kommissionen tidligere truffet afgørelse K(2009) 2560 af 7. april 2009, hvorved Kommissionen gav Nederlandene tilladelse til først på et senere tidspunkt at efterkomme sine forpligtelser til at forbedre luftkvaliteten i henhold til direktiv 2008/50/EF ⁽²⁾. Sagsøgerne anfægter Kommissionens beslutning om at afvise deres anmodning om at prøve den tidligere af Kommissionen til Nederlandene stilede afgørelse.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne for det første gjort gældende, at Kommissionen ikke i den anfægtede beslutning påberåbte sig det begrænsede anvendelsesområde for forordning nr. 1367/2006, som anført i artikel 2, stk. 1, litra c), og at Kommissionen dermed ikke traf afgørelsen af 7. april 2009 i sin egenskab af lovgiver.

Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at afgørelsen af 7. april 2009 kun har individuel virkning og ikke nogen almen-gyldig karakter.

Endelig har sagsøgerne gjort gældende, at når den afledte fællesskabsret ikke er i overensstemmelse med den af Rådet godkendte Århuskonvention ⁽³⁾, skal den afledte fællesskabsret fortolkes i overensstemmelse med nævnte konvention, og hvis ikke dette er muligt, må Fællesskabets institutioner og organer anvende konventionen direkte. Ifølge sagsøgerne skal artikel 2, stk. 1, litra g), i forordning nr. 1367/2006 herefter ikke anvendes.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT L 264, s. 13).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/50/EF af 21.5.2008 om luftkvaliteten og renere luft i Europa (EUT L 152, s. 10).

⁽³⁾ Rådets afgørelse 2005/370/EF af 17.2.2005 om indgåelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (EUT L 124, s. 1).

Sag anlagt den 6. oktober 2009 — Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Lüneburg mod KHIM (et figurmærke, der gengiver et våbenskjold)

(Sag T-397/09)

(2009/C 297/42)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Ernst August Prinz von Hannover Herzog zu Braunschweig und Lüneburg (Hannover, Tyskland) (ved Rechtsanwältin R. Stötzel og J. Hilger)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 23. juli 2009 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1361/2008-1) vedrørende EF-varemærkeansøgning nr. 5 627 245 annulleres, og bekendtgørelse af EF-varemærkeansøgning nr. 5 627 245 i EF-Varemærketidende tillades.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et figurmærke i farver, der gengiver et våbenskjold, for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 25, 28, 32, 33, 35, 39, 41 og 43 (ansøgning nr. 5 627 245)

Undersøgerens afgørelse: Afvisning af ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Navnlig tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra h), i forordning nr. 207/2009 ⁽¹⁾, da det ansøgte varemærke hverken er identisk med det statselement, som er anført til hinder for registreringen, eller er en heraldisk efterligning heraf.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26.2.2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).

Sag anlagt den 6. oktober 2009 — ECKA Granulate og non ferrum Metallpulver mod Kommissionen

(Sag T-400/09)

(2009/C 297/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: ECKA Granulate GmbH & Co. KG (Fürth, Tyskland) og non ferrum Metallpulver GmbH & Co. KG (St. Georgen bei Salzburg, Østrig) (ved Rechtsanwältin H. Janssen og M. Franz)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Den anfægtede beslutning annulleres for så vidt som den berører sagsøgerne.
- Subsidiært nedsættes den bøde, som sagsøgerne pålægges i den anfægtede beslutning, i passende omfang.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har anfægtet Kommissionens beslutning K(2009) 5791 endelig af 22. juli 2009 i sag COMP/39.396 — Magnesium-baseret calciumcarbid og reagenser til stål- og gasindustrien. Sagsøgerne blev i den anfægtede beslutning sammen med andre virksomheder pålagt en bøde for en tilsidesættelse af artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53. Ifølge Kommissionen deltog sagsøgerne i en samlet og vedvarende overtrædelse i sektoren for calciumcarbid og magnesium i EØS med undtagelse af Spanien, Portugal, Irland og Det Forenede Kongerige, der bestod i markedsopdeling, kvoteaftaler, kundeopdeling, prisfastsættelse og udveksling af fortrolige forretningsoplysninger om priser, kunder og salgsvolumen.

Sagsøgerne har gjort følgende anbringender gældende til støtte for søgsmålet:

- artikel 23 i forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ strider mod legalitetsprincippet, eftersom Kommissionen har en nærmest ubegrænset skønsmagt ved fastsættelsen af bøder
- fastsættelsen af bøden er retsstridig, eftersom retningslinjerne for bødeberegning ⁽²⁾ indrømmer Kommissionen en nærmest ubegrænset skønsmagt ved fastsættelsen af størrelsen på bøder
- bøden er uforholdsmæssig, eftersom Kommissionen ikke har taget sagsøgernes effektive samarbejde i betragtning
- bøden er uforholdsmæssig, eftersom Kommissionen ikke har anset det for en formildende omstændighed, at sagsøgerne havde indledt »Compliance-foranstaltninger«, og at der også af personlige årsager ikke forligger nogen gentagelsesfare
- bøden er uforholdsmæssig, eftersom Kommissionen ikke har anset det for en formildende omstændighed, at sagsøgerne ikke har skabt knaphed på magnesium

- bøden er uforholdsmæssig, eftersom der ikke er taget hensyn til sagsøgernes manglende betalingsevne.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

⁽²⁾ Retningslinjer for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a) i forordning nr. 1/2003 (EUT C 210 af 1.9.2006, s. 2).

Sag anlagt den 5. oktober 2009 — Marcuccio mod De Europæiske Fællesskabers Domstol

(Sag T-401/09)

(2009/C 297/44)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Sagsøgt: De Europæiske Fællesskabers Domstol

Sagsøgerens påstande

- Den afgørelse — uanset hvordan den er kommet i stand — hvorved sagsøgte afslog sagsøgerens ansøgning af 24. maj 2009 annulleres.
- Notatet af 15. juni 2009 hidrørende fra Domstolens Justitskontor annulleres.
- Domstolen tilpligtes at betale sagsøgeren 10 000 EUR eller det større eller mindre beløb, som Retten finder rimeligt og retfærdigt, i erstatning for den lidte skade.
- De Europæiske Fællesskabers Domstol tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Denne appel vedrører Domstolens afvisning af at betale sagsøgeren erstatning for den skade, han blev forvoldt derved, at Domstolen sendte en meddelelse til en advokat, der ikke længere havde fuldmagt til at modtage den, om Kommissionens appel af en afgørelse truffet af Personaleretten, hvorved den delvis gav sagsøgeren medhold i sagen.

Til støtte for sin appel har appellanten gjort gældende, at der foreligger en fuldstændig mangel på begrundelse, en tilsidesættelse af princippet om god forvaltningsskik samt en tilsidesættelse af gældende bestemmelser og et åbenbart fejlskøn.

Appel iværksat den 7. oktober 2009 af Luigi Marcuccio til prøvelse af kendelse afsagt den 20. juli 2009 af Personaleretten i sag F-86/07, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-402/09 P)

(2009/C 297/45)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellantens påstande

- Under alle omstændigheder ophæves den appellerede kendelse fuldt ud og uden undtagelser.
- Det fastslås, at søgsmålet i første instans, i relation til hvilket den appellerede kendelse blev afsagt, fuldt ud og uden undtagelser kunne antages til realitetsbehandling.
- Principalt: Appellanten gives fuldt ud og uden undtagelser medhold i sin påstand i søgsmålet for førsteinstansen.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale appellanten samtlige de omkostninger, som han har afholdt såvel i forbindelse med sagen i første instans som i den foreliggende appelsag.
- Subsidiært: Sagen hjemvises til fornyet behandling af Personaleretten i en anderledes sammensætning med henblik på, at den træffer fornyet afgørelse i sagen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Denne appel er iværksat til prøvelse af den kendelse, som Personaleretten afsagde den 20. juli 2009 i sag F-86/07. Ved denne kendelse fastslog Personaleretten, at det var åbenbart, at det søgsmål, som appellanten havde anlagt med påstand om annullation af den afgørelse, hvorved Kommissionen havde afslået appellanten anmodning om, at der blev indledt en undersøgelse af den psykiske chikane, som han var blevet udsat for i den periode, hvor han var udstationeret ved Kommissionens delegation i Angola, samt om, at Kommissionen tilpligtedes at betale ham erstatning for denne psykiske chikane, delvis skulle afvises, delvis var åbenbart urgrundet.

Til støtte for sin påstand gør appellanten følgende motiver gældende:

- Der foreligger en fejlagtig og forkert fortolkning og anvendelse af begrebet sagsbehandling i artikel 17, stk. 2, i den fælles ordning vedrørende risikodækning for ulykker og erhvervssygdomme for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber og af begrebet undersøgelse med henblik på at fastslå, om en tjenestemand ved en institution er blevet udsat for psykisk chikane.
- Der foreligger en retlig fejl ved afvisningen af påstanden om annullation af afslaget på at indlede en undersøgelse, også som følge af en forkert fortolkning af begrebet manglende genstand for en sådan undersøgelse.
- Der foreligger en retlig fejl ved afvisningen af påstanden om annullation af IDOC's rapport, også som følge af en fuldstændig mangel på begrundelse, undladelse af at tage stilling til et afgørende punkt vedrørende tvisten og forkert anvendelse i den konkrete sag af begrebet forberedende akt.
- Der foreligger en fejlagtig fortolkning af begrebet psykisk chikane, samt urigtig antagelse af, at bevisbyrden for, at der foreligger psykisk chikane, påhviler den chikanerede.
- Der er tale om en fuldstændig mangel på begrundelse for så vidt angår de antagelser, der angiveligt ligger til grund for afvisningen af appellansens erstatningspåstand.

Sag anlagt den 7. oktober 2009 — Tecnoprocess mod Europa-Kommissionens delegation i Marokko m.fl.

(Sag T-403/09)

(2009/C 297/46)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Tecnoprocess Srl (Rom, Italien) (ved avvocato A. Majoli)

Sagsøgte: Europa-Kommissionens delegation i Marokko, Europa-Kommissionens delegation i Republikken Nigeria og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at delegationen i Abuja, delegationen i Ribat og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har opnået en ugrundet berigelse.
- Delegationen i Abuja, delegationen i Ribat og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes in

solidum at betale et beløb på 114 069,94 EUR med tillæg af renter, indtil betaling sker, eller et beløb, som Retten måtte finde passende, med tillæg af renter, indtil betaling sker.

- Delegationen i Abuja, delegationen i Ribat og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes in solidum at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det sagsøgende selskab i denne sag, som er det samme som i sag T-264/08, Tecnoprocess mod Kommissionen og Europa-Kommissionens delegation i Marokko og i sag T-367/09, Tecnoprocess mod Kommissionen og Europa-Kommissionens delegation i Nigeria, har gjort gældende, at de ovennævnte delegationer og Kommissionen ved opfyldelsen af de i denne sag omhandlede kontrakter, som er blevet indgået med de marokkanske og de nigerianske myndigheder, med urette har afvist at finde en løsning på de forskellige spørgsmål vedrørende de omhandlede kontrakter til trods for, at sagsøgeren flere gange har tilbudt at kompensere fællesskabsinstitutionerne for aktiver og passiver i forbindelse med disse kontrakter.

Som følge heraf har delegationerne og Kommissionen uberettiget kunnet beholde betydelige beløb, som skulle have været tilbagebetalt til sagsøgeren, hvilket udgør en ugrundet berigelse.

Sag anlagt den 9. oktober 2009 — Deutsche Bahn mod KHIM (kombination af farverne grå og rød)

(Sag T-404/09)

(2009/C 297/47)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Bahn AG (Berlin, Tyskland) (ved Rechtsanwälte U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern og B. Weichhaus)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 23. juli 2009 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 379/2009-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et varemærke, der består af kombinationen af farverne grå og rød for tjenesteydelser i klasse 39 (ansøgning nr. 6 733 315)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registrering

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren mener, at Harmoniseringskontoret ved bedømmelsen af det ansøgte varemærke har anvendt en målestok, som ikke er i overensstemmelse med retspraksis fra Retten i Første Instans. Harmoniseringskontoret har navnlig forsømt at tage hensyn til, at der ved ansøgningen om farvevaremærker for tjenesteydelser anvendes andre kriterier end ved ansøgningen for varer.

Sag anlagt den 9. oktober 2009 — Deutsche Bahn mod KHIM (kombination af farverne grå og rød)

(Sag T-405/09)

(2009/C 297/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Bahn AG (ved Rechtsanwälte U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern og B. Weichhaus)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 23. juli 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 372/2009-1) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et varemærke, der består af kombinationen af farverne grå og rød for tjenesteydelser i klasse 39 (ansøgning nr. 6 735 401)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registrering

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Sagsøgeren mener, at Harmoniseringskontoret ved bedømmelsen af det ansøgte varemærke har anvendt en målestok, som ikke er i overensstemmelse med retspraksis fra Retten i Første Instans. Harmoniseringskontoret har navnlig forsømt at tage hensyn til, at der ved ansøgningen om farve-

varemærker for tjenesteydelser anvendes andre kriterier end ved ansøgningen for varer.

Sag anlagt den 14. oktober 2009 — New Yorker SHK Jeans mod KHIM — Vallis K — Vallis A (FISHBONE)

(Sag T-415/09)

(2009/C 297/49)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: New Yorker SHK Jeans GmbH (Braunschweig, Tyskland) (ved lawyers A. Gaul, T. Golda, S. Kirschstein-Freund og V. Spitz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Vallis K — Vallis A & Co. OE (Athen, Grækenland)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 30. juli 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1051/2008-1) ændres, idet det fastslås, at klagen er begrundet, og at indsigelsen forkastes for varer i klasse 25.
- Subsidiært annulleres afgørelse truffet den 30. juli 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1051/2008-1), for så vidt som klagen afvises, og afslaget på ansøgningen for varer i klasse 25 stadfæstes.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger i forbindelse med sagens behandling for appelkammeret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: New Yorker SHK Jeans GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »FISHBONE« for varer i klasse 18 og 25

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Vallis K — Vallis A & Co. OE

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den græske varemærkeregistrering af mærket »FISHBONE BEACHWEAR« for varer i klasse 25; det ældre tegn »Fishbone« (ord- og figurmærke), som i Grækenland har været erhvervsmæssigt anvendt for »beklædningsgenstande i almindelighed, fodtøj og hovedbeklædning«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen

Appelkammerets afgørelse: Delvis medhold i klagen, som blev afslået i det øvrige

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 43, stk. 2, og artikel 74, stk. 2, i Rådets forordning nr. 40/94 (nu artikel 42, stk. 2, og artikel 76, stk. 2, i Rådets forordning nr. 207/2009), samt af regel 22, stk. 2, i Kommissionens forordning nr. 2868/95 ⁽¹⁾, idet appelkammeret med urette konkluderede, at det havde ret til at tage hensyn til de kataloger, som blev fremlagt den 15. januar 2007; tilsidesættelse af artikel 73 i Rådets forordning nr. 40/94 (nu artikel 75 i Rådets forordning nr. 207/2009), idet appelkammeret ikke begrundede, hvorfor det tog hensyn til katalogerne, som blev fremlagt den 15. januar 2007; tilsidesættelse af artikel 43, stk. 2 og 5, samt artikel 15, stk. 1, og stk. 2, litra a), i Rådets forordning nr. 40/94 (nu artikel 42, stk. 2 og 5, samt artikel 15, stk. 1, første afsnit, og andet afsnit, litra a), i Rådets forordning nr. 207/2009), da appelkammeret med urette anførte, at den reelle brug af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke var godtgjort; tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 207/2009), idet appelkammeret med urette anså, at der var risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2868/95 af 13.12.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 40/94 om EF-varemærker (EFT L 303, s. 1).

Sag anlagt den 16. oktober 2009 — Poslovni Sistem Mercator mod KHIM — Mercator Multihull (MERCATOR STUDIOS)

(Sag T-417/09)

(2009/C 297/50)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Poslovni Sistem Mercator, d.d. (Ljubljana, Slovenien) (ved lawyers M. Curell Aguila og J. Güell Serra)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Mercator Multihull, Inc. (Vancouver, Canada)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 16. juli 2009 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1031/2008-1) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Mercator Multihull, Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »MERCATOR STUDIOS« for varer i klasse 42

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Poslovni Sistem Mercator, d.d.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Den slovenske varemærkeregistrering af figurmærket »Mercator« for tjenesteydelser i klasse 35, 36, 39, 41 og 42 og for varer i klasse 1-6, 8-11 og 13-34; den slovenske varemærkeregistrering af figurmærkerne »Mercator Slovenska Košarica« for varer og tjenesteydelser i klasse 1-6, 8-11, 13-34, 39, 41, 43 og 44; de internationale registreringer af varemærket »Mercator« for varer i klasse 1-6, 8-11, 13, 14, 16-18, 20-33 og for tjenesteydelser i klasse 36, 41 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning nr. 40/94 (nu artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning nr. 207/2009), idet appelkammeret undlod at foretage en helhedsvurdering af de relevante forhold og i stedet forkastede indsigelsen på grundlag af, at tjenesteydelserne er af forskellig art, og idet appelkammeret anlagde en forkert vurdering af indsigelsesgrunden, som byggede på sidstnævnte bestemmelse.

Sag anlagt den 19. oktober 2009 — São Paulo Alpargatas mod KHIM — Fischer (BAHIANAS LAS ORIGINALES)

(Sag T-422/09)

(2009/C 297/51)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: São Paulo Alpargatas, SA (ved abogado P. Merino Baylos)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Enrique Fischer

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgerens påstand tages til følge, således at afgørelse truffet den 17. august 2009 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) annulleres med de af fællesskabsretten følgende retsvirkninger.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Enrique Fischer

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærke, som indeholder ordbestanddelen »BAHIANAS (LAS ORIGINALES)« (ansøgning nr. 5 024 591) for varer i klasse 25

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: São Paulo Alpargatas, SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-figurmærke indeholdende ordbestanddelen »havaianas« (nr. 3 772 431), spansk figurmærke indeholdende ordbestanddelen »havaianas« (M 2 341 904) og det spanske ordmærke »HAVAIANAS« (M2.341.905), alle vedrørende varer i klasse 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på ansøgningen om registrering af EF-varemærket i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Annullation af den anfægtede afgørelse

Søgsmålsgrunde: Forkert fortolkning af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

Personalerettens dom (Anden Afdeling) af 10. september 2009 — Behmer mod Europa-Parlamentet(Sag F-16/08) ⁽¹⁾*(Personalesag — proceduren for tildeling af meritpoint i Europa-Parlamentet — tilsidesættelse af begrundelsespligten — begrundelse fremlagt under sagen)*

(2009/C 297/52)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Joachim Behmer (Bruxelles, Belgien) (ved advokats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved C. Burgos og R. Ignătescu, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelsen om at tildele sagsøgeren to meritpoint for årene 2004 og 2006.

Konklusion

Det er uforment at træffe afgørelse i sagen, for så vidt som søgsmålet er anlagt til prøvelse af Europa-Parlamentets afgørelse af 4. juni 2007 om tildeling af to meritpoint til Joachim Behmer i forfremmelsesåret 2004.

- 1) Europa-Parlamentets afgørelse af 26. juni 2007 om tildeling af to meritpoint til Joachim Behmer i forfremmelsesåret 2006 annulleres.
- 2) Europa-Parlamentet bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen Joachim Behmers omkostninger.
- 3) Joachim Behmer bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 116 af 9.5.2008, s. 32.

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 7. oktober 2009 — Y mod Kommissionen(Sag F-29/08) ⁽¹⁾*(Kontraktansatte — afskedigelse på grund af klar uegnethed — utilstrækkelig tjenstlig adfærd)*

(2009/C 297/53)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Y (Bruxelles, Belgien) (ved avocat N. Lhoëst)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J.-P. Keppenne og L. Lozano Palacios, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annullation af den afgørelse, som ansættelsesmyndigheden traf den 24. maj 2007 om at afskedige sagsøgeren som kontraktansat på grund af dennes angivelige utilstrækkelige tjenstlige adfærd, og erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Y betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 116 af 9.5.2008, s. 35.

Personalerettens dom (Første Afdeling) af 21. oktober 2009 — V mod Kommissionen(Sag F-33/08) ⁽¹⁾*(Personalesag — kontraktansatte — ansættelse — afvisning af ansættelse på grund af fysisk uegnethed til at udøve hvervet — procedurens forskriftsmæssighed — spørgsmålet, om lægeundersøgelsen ved ansættelsen forløb forskriftsmæssigt — forberedende akter)*

(2009/C 297/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: V (Bruxelles, Belgien) (ved advokats C. Ronzi, A. Grauling og É. Boigelot)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Lozano Palacios og D. Martin, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Personalesag — annullation af Kommissionens afgørelse af 15. maj 2007, hvorved sagsøgeren fik meddelelse om, at hun ikke opfyldte de fysiske krav til udøvelse af hvervet, og en påstand om erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af V's omkostninger.
- 3) V bærer halvdelen af sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 158 af 21.6.2008, s. 26.

Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2009 — Ramaekers-Jørgensen mod Kommissionen

(Sag F-74/08) ⁽¹⁾

(Personalesag — fællesskabsskat — beregning — sammenlægning af det personlige vederlag og efterladtepension — de nærmere regler for opkrævningen af skatten — indeholdelsesdatoen)

(2009/C 297/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Dominique Ramaekers-Jørgensen (Genval, Belgien) (ved avocat L. Vogel)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og D. Martin, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved K. Zieleškievicz og M. Bauer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse om at beregne sagsøgerens fællesskabsskat ved at sammenlægge hendes personlige vederlag med efterladtepensionen samt af afslaget på hendes ansøgning om, at den del af fællesskabsskatten, der hviler på efterladtepensionen, ikke modregnes i hendes vederlag, før den skal betales. Dels bestrides lovligheden af artikel 3 og 4 i forordning nr. 260/68.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Dominique Ramaekers-Jørgensen bærer sine egne omkostninger og betaler Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers omkostninger.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 272 af 25.10.2008, s. 52.

Sag anlagt den 14. september 2009 — Cusack-Gard'ner mod Kommissionen

(Sag F-76/09)

(2009/C 297/56)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Carolyn Cusack-Gard'ner (Wavre, Belgien) (ved solicitor Dr John Temple Lang)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af afgørelse af 22. juni 2009, hvorved sagsøgeren fik afslag på sin ansøgning om fuld godtgørelse af sine udgifter til behandling af sin sygdom.

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen af 22. juni 2009 om afslag på sagsøgerens ansøgning annulleres.
- Det fastslås, at kapitel 3 i afsnit II i Kommissionens afgørelse af 2. juli 2007 om de almindelige gennemførelsesbestemmelser vedrørende godtgørelse af udgifter til lægebehandling ikke kan anvendes i medfør af artikel 241 EF:
 - for så vidt som det deri er fastsat, at udgifter til indkvartering og fortæring til en sygeplejer på den tilsluttedes bopæl ikke kan godtgøres, og
 - for så vidt som deri er fastsat et loft for godtgørelse af udgifter til en sådan sygeplejer.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Sag anlagt den 16. oktober 2009 — Nolin mod Kommissionen

(Sag F-82/09)

(2009/C 297/57)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Michel Nolin (Bruxelles, Belgien) (ved *avocats* S. Orlandi, A. Coolen, J-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Søgsmålets genstand og beskrivelse af tvisten

Påstand om annullation af ansættelsesmyndighedens afgørelse af 19. december 2008 om at slette sagsøgerens forfremmelses- og prioritetspoint.

Sagsøgerens påstande

- Den afgørelse, som generaldirektøren for GD Admin traf den 19. december 2008 annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren et beløb på 3 000 EUR i erstatning for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren blev forvoldt ved Kommissionens krænkende og generende adfærd samt ved krænkelsen af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning, der har medført en tilsidesættelse af hans faktiske søgsmålsret.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2009/C 297/54	Sag F-33/08: Personalerettens dom (Første Afdeling) af 21. oktober 2009 — V mod Kommissionen (Personalesag — kontraktansatte — ansættelse — afvisning af ansættelse på grund af fysisk uegnethed til at udøve hvervet — procedurens forskriftsmæssighed — spørgsmålet, om lægeundersøgelsen ved ansættelsen forløb forskriftsmæssigt — forberedende akter)	35
2009/C 297/55	Sag F-74/08: Personalerettens dom (Tredje Afdeling) af 21. oktober 2009 — Ramaekers-Jørgensen mod Kommissionen (Personalesag — fællesskabsskat — beregning — sammenlægning af det personlige vederlag og efterladtepension — de nærmere regler for opkrævningen af skatten — indeholdelsesdatoen)	36
2009/C 297/56	Sag F-76/09: Sag anlagt den 14. september 2009 — Cusack-Gard'ner mod Kommissionen	36
2009/C 297/57	Sag F-82/09: Sag anlagt den 16. oktober 2009 — Nolin mod Kommissionen	37

ABONNEMENTSPRISER 2009 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 000 EUR pr. år (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. måned (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	700 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	70 EUR pr. måned
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	40 EUR pr. måned
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	500 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	360 EUR pr. år (= 30 EUR pr. måned)
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

(*) Enkeltnumre: til og med 32 sider: 6 EUR
fra 33 til og med 64 sider: 12 EUR
over 64 sider: Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Publikationer, der er produceret af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer (Publikationskontoret) med salg for øje, kan købes gennem vore salgsgenter. Listen over salgsgenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA